Hayat

SAYI: 26
22 HAZİRAN 1961
125 KURUŞ

Bu sayıda :

Yeni Tefrikamız

Mucize Yaratan Eller

Yılın Üçüncü Zengin Çekilişine katılmak için tasarruflarınızı 10 Ağustos akşamına kadar Türkiye İŞ Bankasında toplayınız!

9 Milyon tutarındaki 1961 ikramiye plânının 6 Milyonu henüz talihlilerini bekliyor. Önümüzdeki çekilişte:

15 adet

Apartman Dairesi
Apartman Dairesi
Apartman Dairesi
Apartman Dairesi
Apartman Dairesi
Apa
Ap
Ap iresi
Apartman Dairesi
Apartman Dairesi
Apartman Dairesi
Apartman Dairesi
Apartman Dairesi
Apartman Dairesi
Apartman Dairesi

2 adet

100.000 LİRA
100.000 LİRA

25 adet

5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA
5000 LİRA

25 adet

1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA
1000 LİRA

ve 3300 adet ÇEŞİTLİ PARA İKRAMİYELERİ

Türkiye İş Bankasına emanet edilen tasarruflar senenin en zengin ikramiyelerini kazandırabilir... ve üstelik % 6,5'a kadar faiz getirir.

Türkiye İş Bankasındaki tasarruflarınızın, vadesiz hesaplarda her 200 lirasına, vadeli hesaplarda her 100 lirasına ayrı bir kur'a numarası verilir. Kur'a numaralarınızı keşideden 15 gün evvel hesabınızın bulunduğu şubeden öğrenebilirsiniz.

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

FAAL 161 - 27

d - 717

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

DANY CAREL

(Foto: Unifrance)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 6 SIRA No.: 246
SAYI: 26 CİLT: I 1961

SAHİBİ : Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA
Telefon : 27 44 02

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22 İstanbul. **SANTRAL : 22 48 88. Ankara Bürosu:** Ulus Meydanı, Hükümet Cad. No. 1, Kat 5. Telefon: 10 67 24.

MUHASEBE VE ABONE :
Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2. Cağaloğlu - İstanbul. Telefon: 27 49 52

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.

Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrıs'ta satış fiatı: 100 mil.

Subscription Rates:
One year $ 11.—
Six months $ 5.50

to be paid through Central Bank of Turkey. Postage by regular mail is included. Postage by air mail at extra charge for individual countries.

İLÂN FİATLARI:

	Siyah-beyaz
Tam sayfa	4000 lira
1/2 sayfa	2000 lira
1/4 sayfa	1000 lira
1/8 sayfa	500 lira

	Bir Renk ilâvesi ile:	İki Renk ilâvesi ile:
Arka kapak	5000	5500 lira
Tam sayfa	4500	5000 lira
1/2 sayfa	2500	2900 lira
1/4 sayfa	1250	1500 lira

	Çok Renkli
İç sayfalar	6500 lira
1/2 sayfa	4000 lira
Arka kapak	7500 lira

Not: Mecmuamızda çıkacak ilânların orijinalleri neşir tarihinden üç hafta evvel idarehanemize teslim edilmelidir.

Bütün Dünya Bayan Kennedy İle Meşgul

Amerika Cumhurbaşkanı Kennedy'nin karısı Avrupa seyahatinde gittiği her memlekette en büyük hayranlıkları üzerinde toplamaya muvaffak olmuştur. Yukarıdaki resimde Yunan Başbakanı Karamanlis'in karısının daveti üzerine kısa bir müddet Yunanistana kadar gelen Bayan Kennedy'yi Bayan Karamanlis ile beraber görüyorsunuz. Diğer haberler için sayfayı çeviriniz.

Londra seyahatinde Bayan Kennedy'yi takib eden muhabirimiz Edibe Dolu bildiriyor...

Başkan Kennedy ve eşi, İngiltere Başbakanı Harold Macmillan'ın verdiği öğle yemeğinde, Başbakanın eşi ile birlikte. Kennedy'lerin yaptıkları Londra ziyaretinde, Macmillan'ların tertiplediği bu yemek uzun sürmemiş, fakat çok samimî bir hava içinde geçmiştir.

Üstte Jacqueline, kızkardeşi Prenses Radziwill ile birlikte şehirde dolaşmağa çıkıyor. Altta Başkan Kennedy ile eşini ve kızkardeşini taşıyan şık araba Westminster Katedraline yaklaşırken, halk görülmemiş şekilde coşkun tezahürat yapıyor.

Son Avrupa seyahatinden sonra «Günün Kadını» diye anılan Amerika Cumhurbaşkanının eşi Mrs. Kennedy hâlâ bütün dünya basınını meşgul ediyor. Bu sayfalarda Londra muhabirimiz, Kennedy'lerin Londra seyahatine ait bilinmiyen ve yazılmıyan birçok enteresan tarafları açıklamaktadır.

KENNEDY'lerin Londrayı ziyareti halkın «Hello Jackie» veya «Jackie'yi istiyoruz» çığlıkları ile başladı ve öyle devam etti. Gerçekten Mrs. Kennedy bu bir günlük ziyaretinde Londralıları fethetmesini kocasından daha iyi becerdi.

ZİYARETİN SEBEBİ

Mr. Kennedy, daha seçimlerden evvel, Mrs. Kennedy'nin kızkardeşi Prenses Radziwill'in kızının vaftiz babası olmağı ve Londraya gelmeği kabul etmişti. Ancak Başkan seçilmesiyle işlerinin artması yüzünden verdiği bu sözü tutamıyordu. Nihayet Parise yapacakları resmî ziyaret, konuşma konusu olunca, artık Jackie'nin de ısrariyle Londraya da uğramağa karar verdiler.

Bu 28 saatlik Londra ziyaretinin çok yüklü bir programı vardı. Amerikan sefaretini ziyaret, Mr. Macmillan ile özel konuşmadan başka, Lady Dorothy Macmillan'ın öğle yemeği, Anna Christina'nın vaftizi, Buckingham Sarayında Kıraliçenin verdiği akşam yemeği...

«JACKIE» NİN ELBİSELERİ

Amerikanın olduğu kadar, moda âleminin de bir numaralı kadını sayılan Mrs. Jacqueline Kennedy'nin gardırobunda Saraydaki yemekte giydiğini saymazsak, Londra için hazırlanmış özel bir elbise yok gibiydi. Londraya gelişinde, uçaktan inerken giydiği açık lâcivert şantung tayyörünü Viyanada Mrs. Kruşçev'le buluştukları zaman da giymişti. Yalnız şapkaları değişikti. Lady Dorothy'nin yemeğinde giydiği Oleg Cassini'nin hazırladığı sarı ipek tayyörü Paristen gelen resimlerde görmüştük. Değişiklik sadece Paristen özel olarak gelen berberinin yaptığı saç tuvaleti ile başındaki lâcivert kadife fiyonga üzerine tüllü, «tam-Amerikan» denen şapkasıydı. O, Parislilerin pek

Jacqueline Kennedy'nin yeğeni vaftiz olduktan sonra Westminster Katedralinde vaftiz anası olan halasının kucağında.

sık gördüğü «ilâç-kutusu» denen ve patenti Mrs. Kennedy'ye ait olan küçük şapkalarını görmekten bizi de mahrum etmedi. Londranın en büyük Katolik kilisesi olan Westminster Katedraline vaftiz merasimine giderken de, açık mavi ipek mantosuna uyan bir «ilâç-kutusu» şapka giymişti.

SARAYDAKİ YEMEK

Günün en renkli ve kalabalığı celbeden olayı Buckingham Sarayındaki yemekti. Bu yemekte, Atlantiğin iki kenarının bir numaralı kadınları buluşacaktı.

Sarayın etrafını dolduran binlerce halk Kennedy'lerin arabası Saraya yaklaşırken, sıkı polis kordonunu ve emniyet tedbirlerini hiçe sayarak otomobile doğru atıldı. Motorlu polislerin yardımiyle açılan yoldan Saraya doğru ağır ağır ilerliyen Kennedy'ler gene çoğu zamanki gibi geç kalmışlardı. Fakat bu sefer sebep, Mrs. Kennedy'nin yepyeni ve incilerle süslenmiş saç tuvaletinin uzamasıydı. Gece için de, açık maviyi seçmiş olan Mrs. Kennedy'nin ayak bileklerine kadar inen düz kesimli saten elbisesinin yegâne süsü omuzlarına taktığı birer elmas broştu. Kıraliçe Elizabeth ise, her zamanki, kıraliçevari giyinmesini tercih ederek, bol ve uzun tül bir elbise giymiş, gökyakut ve elmas kolye ile küpelerini takmıştı.

Saraydaki yemekten sonra Başkan Kennedy, sırtında smokini olduğu halde, Vaşingtona gitmek için Londra hava alanına hareket etti, Mrs. Kennedy ise daha birkaç gün kardeşiyle beraber olmak isteğiyle Londrada hususi olarak kalacaktır.

GELECEK HAFTA: Londra muhabirimiz size Kent Dükünün şahane düğününü anlatacak.

Bayan Kennedy ve Bayan Macmillan, Londra hava alanında. Jacqueline Kennedy, Londraya Paristeki elbisesiyle gitti.

Sohbet KÖŞESİ

AMAN KENDİMİZİ ALDATMIYALIM!

KENDİMİZE güvenmek güzel şeydir. Insan her şeyi bu güven sayesinde elde eder. Kendine güveni olmıyan insanların hemen hiçbir şey yapmalarına imkân yoktur. Pısırık, müteredditve çekingendirler. Girişecekleri işlerin altından kalkabileceklerine inanları olmadığı için hiçbir teşebbüse gireşemezler; ömürlerinin sonuna kadar tereddüt içinde yuvarlanıp giderler.

Güvensizlik fena şeydir, fakat onun kadar fena bir huy da fazla bir şey yapmadığı halde insanın kendisini çok şeyler yapıyormuş, hattâ yapabilirmiş zannetmesi, kabiliyetlerini olduğundan fazla görmesi, mütemadiyen kendisini methederken hiçbir şey yapmadığını farketmemesidir. Eskilerin «temeddüh» dedikleri bu fena huy ne yazık ki ekseriya kendi kendimizi aldatmamıza sebep oluyor.

Geçenlerde, bir pazar sabahı, radyo dinliyordum. Çocuk Saati idi. Sesinden pek ufacık olduğu belli bir yavru şiir okuyordu. Okuduğu şiir tamamen aklımda kalmadı, ama, aşağı yukarı: «Karşımıza çıkan bütün engelleri yıkıyoruz, medeniyet yolunda koşa koşa ilerliyoruz.» diyordu.

Körpe bir ağızdan çıkan bu iki mısra beni acı düşüncelere sürükledi: En az yüz seneden beri Garba doğru gitmek, medeniyet yolunda koşa koşa ilerlemek istediğimiz doğrudur. Fakat bu yolda yürümek isterken karşımıza çıkan bütün engelleri rahatça yıktığımız doğru değildir. Medeniyet yolunda belki biraz ilerliyoruz, fakat koşa koşa ilerlediğimiz doğru değildir. Bugün hâlâ Avrupanın geri kalmış memleketleri arasında bulunuyoruz. Medeni dediğimiz Avrupalı günde en az sekiz saat çalışırken bizim memleketimizde insan başına düşen gündelik çalışma ortalaması iki saati geçmemektedir. Günde iki saat çalışarak günde sekiz saat çalışan adama yetişmek kabil değildir. Ancak iki saat çalıştığımız için de medeniyet yolunda koşa koşa ilerlediğimiz iddia edilemez.

İlerlediğimizi zannettiğimiz devreler olmuştur. Fakat bir de bakmışızdır ki olduğumuz yerdeyiz. Plânsız, programsız, ihtisasa lâyık olduğu değeri vermeden sarfettiğimiz gayretler hep boşa gitmiş, paramız ve enerjimiz, delik fıçıya akan bir su gibi kaybolmuştur. Ama bu arada kendimizi hep methetmiş, «yapıyoruz, ediyoruz» diyerek şiirler yazmış, kısaca bütün gayretimiz ve kabiliyetimizle kendimizi aldatmışızdır.

Şüphesiz radyonun Çocuk Saatinde o şiiri okuyan yavru mâsumdur. Ama o şiir muhakkak ki olgun yaşta bir insan tarafından, hattâ hiç şüphe etmem ki, iyi niyetle, çocuklarımızda kendine güven duygusunu arttırmak maksadiyle yazılmıştır. Ne yazık ki hakikat değildir, hattâ aldatıcıdır. Kendimizi methetmek güven duygularımızı arttırdığı ölçüde iyi, kendimizi aldattığı ve bizi bir iş yapmaktan alıkoyduğu ölçüde fenadır. Zira insanlarımızda ve bilhassa çocuklarımızda «Mademki karşımıza çıkan her engeli yıkıyoruz ve medeniyet yolunda koşa koşa ilerliyoruz, öyle ise fazla gayret sarfetmeye ne lüzum var?» duygusunu yaratabilir; bizi uyanıp gayrete gelmekten alıkoyabilir.

Ikinci Cihan Harbi içinde Ingiltere Başbakanı Churchill'in yaptığı gibi, eğer halimiz iyi değilse iyi olmadığını bütün açıklığı ile insanlarımıza anlatmamız, aldanıp kendilerini koyvermelerine mâni olmamız lâzımdır. Bence münevvere düşen vazife budur. Toparlanmamız için de yapmamız lâzımgelen şey bundan başka bir şey değildir.

ŞEVKET RADO

Hayat'IN YENİ TEFRİKASI

Dr. FELİX KERSTEN

MUCİZE YARA

YAZAN : JOSEPH KESSEL — ÇEVİREN : SÜREYYA S. BERKEM

İkinci Dünya Savaşı esnasında «Nazi Almanyasının 2 Numaralı Adamı» diye tanınan ve çok korkulan Heinrich Himmler, şifa bulamıyan mide sancıları çekiyordu. Almanya'da hiçbir doktor onu bu sancılardan kurtaramadı. Yalnız Dr. Kersten'in mucize yaratan elleri Himmler'in sancılarını durdurmaya muvaffak oldu. Kersten tedavi mukabilinde ondan para almıyordu, fakat can kurtarıyordu! 1940 ile 1945 arasındaki o korkunç ve kanlı yıllar esnasında Kersten, haftadan haftaya, aydan aya, imha kamplarından ve gaz odalarından Himmler'in pek çok kurbanını ölümden kurtarmaya muvaffak olmuştur. Mecmuamız bu sayıdan itibaren mucizeler yaratan Dr. Kersten'in dehşet verici hikâyesini tefrika ediyor.

TAN ELLER

Himmler doktorun elini bıraktı. Yüzü bal mumu gibi olmuştu. Sözlerine devamla: «Almanya'da hiçbir doktor buna bir çare bulamadı, dedi. Fakat beni temin ettiler ki başkalarının âciz kaldığı vakalarda siz muvaffak olurmuşsunuz. Acaba bana yardım edebilir misiniz?»

1

BÜYÜKLÜĞÜ istisna edilirse Prinz Albrecht Strasse'deki 8 numaralı bina, dış görünüş itibariyle, harb öncesi Berlin'deki umumi binalardan pek farklı değildi. Koyu renkli ve kalın yapılı olan binanın üstünde Swestika denilen Nazi icadı kocaman bir bayrak dalgalanıyordu. Fakat bu mağmum görünüşlü bina, nöbetçiler tarafından gece, gündüz muhafaza altında bulunduruluyordu. Buradan yolcular geçtiği zaman bu nöbetçiler adımlarını sıklaştırıyor ve böylelikle onların gözlerini başka tarafa çevirtiyorlardı. Çünkü burası Gestapo Lordu, SS'lerin başı ve Almanya'da en çok korkulan adam olan Heinrich Himmler'in umumi karargâhı idi.

1939 yılı mart ayının bir öğle sonunda, üniformalı bir şoförün kullandığı lüks bir araba bu adresin önünde durdu. İçinden çıkan 40 yaşlarında, orta boylu ve tıknazca sivil bir adam kapıya yaklaşarak, Reichsführer Himmler'i [*] görmek istediğini söyledi. Nöbetçinin biri sordu:

— Reichsführeri şahsen mi görmek istiyorsunuz?

— Şahsen.

Nöbetçi, ziyaretçinin adını alıp binanın içine seğirtti. Kısa bir müddet sonra, arkasında SS'lere mahsus siyah gömlek olan bir subay belirdi. Nazi usulünde kolunu uzatarak:

— Heil Hitler! diye selâm verdi.

Pembe yanaklı yabancı, nazik bir eda ile şapkasını çıkarıp:

— Günaydın, teğmen! şeklinde mukabele etti.

Subay:

— Arkamdan geliniz... dedi.

Sesinin tonu ve edası saygılı idi. İkisinin arkasından kapılar kapanınca orada bekliyen nöbetçiler hayretle birbirlerine baktılar.

Bu binaya gelen veya getirilen insanlarla bu ziyaretçinin hiçbir benzer tarafı yoktu. Buraya gelenler şu gibi kimselerdi: SS subayları, yüksek rütbeli polis memurları, gizli ajanlar, hafiyeler, ifadeleri alınacak şüpheli kimseler. Halbuki yeni gelen ziyaretçide ne sertlik vardı, ne korku, ne de bir tevazu! O, sadece iyi beslenmiş, ciddî bakışlı bir insana benziyordu. Bulardada tesadüf edilmesi mümkün olmıyan bir tip!

İçeri girildiği zaman subay, ziyaretçiyi askerlerle dolu hollerden, muazzam iki merdiven başından geçirip uzun bir koridoru yürüttükten sonra bir kapının önüne götürdü. Vurmaya lüzum kalmadan kapı kendiliğinden açılarak, gelmelerini bekliyen Himmler'in bizzat kendisi göründü. Zayıf vücutlu, dar omuzlu, ufacık bıyıklı bir adamdı bu. Arkasında SS generallerine mahsus üniforma vardı. Koyu gri gözleri çelik çerçeveli gözlüğünün altında idi. Bal mumu rengindeki yüzünde oldukça büyük elmacık kemikleri görünüyordu. Kemikli eliyle ziyaretçinin tombul parmaklarını tutup onu içerdeki odaya çekti ve:

— Geldiğinizden dolayı size teşekkür ederim doktor, dedi. Hakkınızda çok şeyler işittim. İnşallah beni şu menhus mide sancılarından kurtarırsınız. O kadar ıstırap çekiyorum ki, ne yürümeme, ne de oturup dinlenmeme imkân veriyor.

Himmler doktorun elini bıraktı. Yüzü daha da bal mumulaşmıştı. Sözlerine:

— Almanya'da hiçbir doktor buna bir çare bulamadı... Fakat beni temin ettiler ki başkalarının âciz kaldığı vakalarda siz muvaffak olurmuşsunuz. Acaba bana yardım edebilir misiniz? diye devam etti.

Dr. Felix Kersten suale cevap vermeden, karşısındakinin Mogolvari elmacık kemiklerini, seyrek saçlarını, çukur çenesini gözden geçiriyordu. Almanya'da yaratılan dehşetin kaynağı olan o korkunç kararlar bu baştan çıkmış değil miydi? Bütün medeni insanları korkuya salan, evlerinden insanları toplıyan o temerküz kampları, o topyekûn imha hareketleri hep bu kafadan idare edilmemiş miydi?

Fakat Kersten bu soluk ve pörsük çehrede başka bir ifade daha görüyordu: Istırap içinde kıvranan ve yalvaran bir şey... Odaya şöyle bir göz gezdirdi. Fevkalâde bir şey yoktu burada: Kâğıtlarla dolu bir masa, birkaç iskemle ve bir de divan. Hepsi bundan ibaretti. Kersten dedi ki:

— Göğsünüze kadar soyunup sırtüstü uzanır mısınız, Herr Reichsführer?

Himmler derhal itaat etti. Kersten bir iskemle çekerek elini, önünde yatan vücut üzerinde gezdirmeğe başladı. Bu eller büyük ve kalındı. Fakat kısa kesilmiş tırnakların altındaki parmaklar, herkesinkinden başka olarak, çok tombulca idi. Eller harekete başlayınca doktorun tombul yüzünde çok acayip bir değişiklik husule geldi: Mevcut çizgiler yok oldu, etler sertliğini ve ağız da yumuşaklığını kaybetti. Nihayet gözleri kapandı; biraz önceki ciddî çehresi, Buda heykeline benziyen bir hal aldı!

Parmaklar Himmler'in boğazında, göğsünde, kalbinde ve midesinde hafif hafif dolaşıp durdu, o noktaları sıktı, dinledi, baktı...

Himmler birden bir çığlık kopardı. Bu kadar hafif ve kadife gibi olan parmaklar midede öyle bir noktaya temas etmişti ki buradaki sancı, bir ateş dalgası gibi, yukarılara fırlıyordu. Kersten yumuşak bir sesle:

— Çok güzel, dedi, biraz daha dayanacaksınız.

Himmler'in barsaklarından bir ateş dalgası daha fırladı. Derken bir daha, bir daha. İnliyor ve dudaklarını ısırıyordu. Alnı ter içinde kalmıştı. Kersten sordu:

— Çok ağrıyor, değil mi?

Himmler kenetlenmiş dişleri arasından cevap verdi:

— Dehşetli bir şey!

Nihayet Kersten ellerini dizlerinin üstüne koydu ve gözlerini açtı:

— Evet, dedi, tabiî mideden. Bilhassa bununla ilgili sinir sisteminden geliyor. Bunun sancısı başka hiçbir şeye benzemez.

(Devamı gelecek sayıda)

Gestapo Lordu, SS'lerin başı Heinrich Himmler

[*] Reischsführer sıfatı Himmler'e bizzat Hitler tarafından verilmişti.

Hayat

KONGO'da

Yazan
HİKMET FERİDUN ES
Fotoğraflar
SEMİHA ES

3

Korkunç bir gece...

■

Kongoda Heybeliadalı bir papaz!...

■

İncil yerine kara saplı tabanca

ŞIK BİR BAY — Kongo da dahil olmak üzere Afrikanın birçok yerlerinde Müslümanlar arasında kırmızı cübbe bir nevi resmî elbise sayılır. Camilerde imamlar hep kırmızı cübbe giyerler. Yukarıda kırmızı elbiseli, yeşil kuşaklı arkadaşlarının arasında iyi giyinmesi ile tanınmış şık bir bay görüyorsunuz. Hayat okuyor...

Hürriyet Sakalı

KONGO'DA ilk geceyi geçireceğimiz köşke girdik. Bize sıkı sıkı tembih edildiği gibi bütün kapıları birer birer — ve anahtarları ikişer defa çevirmek şartiyle — kilitledik. Korkunç sıcak bir Ekvator gecesi. Ardına kadar açık pencerelerin etrafını çeviren sık yapraklı ağaçlar zaman zaman hışırdıyor ama sanki fırından çıkıyormuş gibi sıcak bir rüzgârla...

Bir ara dışarıda bir gürültü oldu. Bahçe kapısı açılır gibi bir demir gıcırtısı!... Tamam!... Sarhoş Amerikalının haber verdiği «Büyük gece eğlencesi» kapımızı çaldı galiba. Açık pencereden bahçeye bütün dikkatimizle baktık. Fakat köşkün etrafındaki ağaçlar o kadar sık ki evvelâ bir şey görmek imkânı olmadı. Birkaç saniye sonra yan yana iki ağacın arasındaki boşluktan kocaman bir karaltının geçtiğini farkettik. Yürüyor!... İlk anda kendi kendimize: «Yok canım!... Hayvandır. Burada vahşi hayvan çok...» diye cesaret verdik. Zira Afrikada yalnız bu bölge, yani Kongo ve Ruanda Urundi, goril mıntakası. Nesli tükenecek kadar azalan bu dev maymunlar yalnız Afrikada değil, hattâ bütün dünyada şimdi hemen sadece burada kalmışlar. Cinsleri kaybolmasın diye bunların katiyen avlanmaması hususunda sert kanunlar çıkarmışlar. Hiçbir avcı bir gorilin kılına dahi dokunamıyor. Bu sayede yavaş yavaş da fazlalaşmıya başlamışlar, bazan ormandan çıkıp civar bahçelere indikleri de oluyormuş... İşte bunları düşünerek dışarıdaki insandan çok iri görünen bu karaltı için «İnşallah gorildir!...» diyorduk. Hattâ inşallah aslandır!... Korkuncun korkuncu var. Maazallah insan da olabilir. Bir Balouba, yahut zalimlikleri dillerde dolaşan pigmy, yani cüce kabîlelerden bir Babinka da olabilir.

Bunları düşünürken kapı yıkılırcasına yumruklanmıya başladı. Artık tereddüde lüzum yoktu. Goril belki ama, ne aslan, ne kaplan kapı çalamaz!... Asıl düşünülecek şey, şimdi ne yapmalı? Gecenin bu saatinde Limatte gibi bir yerde, bahçeler içinde 10 odalı, bomboş bir köşkte bu iki yabancıyı kim ziyaret edebilirdi? Kapıyı açsanız bir türlü, açmasanız bir türlü... Hay akılsız kafamız hay!... Tevekkeli beyazlar şehirdeki otellerin koridorlarında bile yatmıya razı oluyorlar da buralardaki köşklere asla iltifat etmiyorlar!...

Çaresiz kapıya doğru yürüdük. Bereket dışarıdaki elektrik içeriden yanıyor. Düğmeyi çevirdim. Yarısı cam kapının önünde zebella gibi bir zenci!... Öp pederin elini!... Ak ak gözle bakan bu gece ziyaretçisi tereddüdümüzü görünce birtakım işaretler yapmıya başladı. Acaba yalnız mı idi?... Yoksa yanında başka arkadaşları da var mı?...

O esnada elinde mavi renkli termosa benzeyen bir şey gözüme çarptı. Bir an düşündüm. Açmamakta mâna yoktu. Eğer adam fena bir maksatlı ise ve yanında arkadaşları da varsa nihayet kapıyı çatır çatır kırıp, bizi kıtır kıtır kesse kimse duymazdı. Duyan olsa da yerinden çıkacak cesaret sahibi nerede ki?... Onun

İSTİKLÂL DANSI — Afrikada hemen hemen her üç ayda bir yeni bir memleket istiklâle kavuşuyor ve böyle bir hâdise bütün kıtada bir bayram havası estiriyor. Günlerce, gecelerce süren danslar ediliyor...

İKİ ŞEF — Ormanda kabileler gene eskisi gibi kendi bildikleri tarzda yaşamaya devam ediyor. Fotoğrafta bu kabilelere mensup iki reis görülmektedir.

için ne olursa olsun kapıyı açıp işi öğrenmeğe karar verdim. Tam kapının kilidini çevirdim ki bizim hanım telâşla mırıldandı:

— Aman ne yapıyorsun? Adamın sakalı var!...

Ehhh!... İşte o zaman dehşete düştüm. Çünkü Kongo'da sakalın mânası çok korkunçtu. Bu adamın çenesindeki sakal, öldürülen kara lider Lumumba'nın sakalı idi. Otelin ana binasında yemek yerken Birleşmiş Milletler kuvvetlerinden ve öteki beyazlardan saatlerce bu sakal hikâyesini dinlemiştim. Kara liderlerinin intikamını bir an önce almıya yemin etmiş, aşırı Lumumbacılar, tedhişçiler böyle birer Lumumba sakalı bırakıyorlardı. Buna «Mukaddes Sakal» yahut «Hürriyet Sakalı» diyorlardı. Bilhassa karışıklık çıkarmak üzere Stanleyville'den gelenlerin çoğu sakallı idi. Bir memlekette bir şeyler olmadan, karışıklıklar, ihtilâller, yangınlar çıkmadan önce evvelâ sakallar uzuyordu. Hele genç kara-

ların çenelerinde Lumumba sakalları belirmiye başladı mı beyazlar pılılarını pırtılarını topluyorlardı. Zira sakalları bombalar ve mitralyözler takib etmekte idi. İşin dikkate değer tarafı hürriyet sakalı şimdi Kongo hudutlarını aşıp, Kenya'lara, Uganda'lara, Angola ve Mozambik'lere kadar bütün Afrikaya yayılmıştı.

Bunun için dışarıdaki adama dikkatle baktım ve ferahladım. Yok canım, heyecandan adamcağız bize sakallı görünmüştü. Saatlerce sakal hikâyesi dinlemekten her çeneyi sakallı görmeye başlamıştık. Kapıyı araladım. Adam içeriye bir adım attı. Termosu elime verdi. Gece içeriz diye ana binadan göndermişlerdi. Sonra adam bir şey söylemeden yürüdü. Yatak odama girdi. Elbise dolabının altından bir göz açtı. Bir tabanca!... Dil bilmediği için işaretle dolu olduğunu gösterdi. Ve yatağımın baş ucundaki çekmecenin içine koydu. Sonra çıktı gitti. Bu dev zenci, beyazların çok korktuğu Balouba'lardan değildi. Onların ekseriya kulak memelerinde kocaman bir delik ve burada da bir tahta parçası sokulu olurdu. Gelen adam bir Bakouba idi. Bugün Kongo'da altı büyük kabîle var. Hepsi de «B» harfi ile başlıyor. Bunların üçü gayet iri insanlar: Baloubalar, Bakoubalar, Bantular. Öteki 3 kabîle de pigmy yani cüceler, Babinalar, Batovalar, Bambutiler. Kongo devler ve cüceler memleketi. Bazı cüceler devlerden daha zalim imiş. Kabîleler arasında hâlâ yamyam olanlar var. Hattâ rivayete göre insan etinin en lezzetli bulduklari yeri de avuç içleri imiş. Erkekler avuç içlerini kendileri ye-

3 KABİLE 3 GÜZEL — Birinci resimde gördüğünüz iki genç kadın Grima kabilesinden iki kız kardeştir. Aynı koca ile evlidirler. 2. resim: Şık bir Karamajoo bayanı. Yüzden fazla kolyesi varmış. Afrikanın en süse düşkün kadınları Karamajoo ve Zulu kadınlarıdır. Karamajoolar aynı zamanda çok iyi dans ederler. Kongoda ve bilhassa Ugandada otururlar. 3. resim: Mangetulu iki genç kadın... Mangetu kabilesi bütün Afrikada yamyamlıktan en son vazgeçen kabiledir.

HİKMET FERİDUN ES KONGODA

mezler, sevgililerine ikram ederlermiş.

Çekmece içindeki dolu tabancaya baktım. Avrupa fakat bilhassa Amerika otellerinde yatağınızın yanındaki çekmeceyi açtınız mı orada siyah kaplı bir İncil bulursunuz. Her odada bir İncil. Afrikada aynı çekmecede siyah kaplı mukaddes kitap yerine, kara saplı tabanca... İcab ederse gece kullanacaksınız. Aklıma Kore'de oto bölüğündeki arkadaşlar geldi. Gece yatarken, yanımıza iki dolu makineli tüfek bırakırlardı. Burası Kore'den farksız.

Dışarıdaki sırılsıklam Ekvator gecesi gittikçe acayipleşiyor. Kuşlar, böcekler, kertenkeleler, kurbağalar, bünyelerinden hiç ümit edilmiyecek kadar kuvvetli sesler çıkarmıya, hep birden avaz avaz ötmiye başlıyorlar.

Vaktiyle buraları dolaşan bir Amerikalı seyyahın yazdığını hatırlıyorum: «Bazı geceler kurbağalar köpek gibi havlıyor!...» demişti. Hazret hiç de mübalâğa etmemiş...

Üstüva hattında gece hayvanların, böceklerin böyle yırtınırcasına ötmelerinin tek alâmeti var: Korkunç bir Ekvator yağmuru gelmek üzere!.., Zaten yağmur mevsiminin tam ortasında geceleri yağmur başlamadan önce hep böyle oluyormuş. Evvelâ bütün hayvanlar, bilhassa böcekler yırtınıyorlar. Ondan sonra birdenbire âdeta gökten bir cam kitle iniyormuşçasına sağnak halinde yağmur!... Öyle sert, öyle hızlı yağıyormuş ki, küçük bir çocuğu devirebilirmiş!...

Hakikaten de öyle oldu. Gök gürültüleri, biri sönmeden öteki çakan şimşekler arasında ağaçlar yerlere kapanmıya başladı. Kıyamet kopuyor sandık!... Sonra sabaha karşı, sağnak tıpkı başladığı gibi birdenbire bitti. Bu sefer en küçük bir böcek sesi yok!... Çıt işitilmiyor.

Onun yerine bu sefer de nebatların kokuları âdeta koyulaşıp koyulaşıp esanslaştı. Yağmurdan sonra sarhoş edici kokusu ile tabiat dile geldi. Fakat bizi de bütün gece uyutmamış oldular.

Yağmur dindikten sonra bu sefer uzaklardan silâh sesleri...

Ne gece ama!...

Bereket dışarıda hava aydınlanıyordu.

Ertesi günü erkenden sokağa fırladık. Doğru cumhurbaşkanı Kasavubu'nun oturduğu saray yavrusuna... Randevularımızı kaydettirirken yanımıza uzun külâhı üzerinde siyah tülü ve kapkara sakalı ile bir ortodoks papazı yaklaştı. Türkçe ve heyecanla:

— Türkiyeden, İstanbuldan mı geliyorsunuz?...

Diye sormaz mı?... Heybeliadalıymış.

Leopoldville'de İstanbullu bir papaz!... Yine başka bir gün Kongo sokaklarında resim çekerken yanımızda iki zat gördük, Türkçe konuştuğumuzu işitmişler. Aşinalık gösterdiler. Kızılhaçta vazifeli iki kıymetli Türk doktoru. Ankaradan Naci ve Kemal Ayral kardeşler. Sokaklarında çeşitli millet üniformalarına rasgelinen Kongo'da ve bu insanlık dâvasında — bir tutam halinde olsa dahi — bizim de tuzumuzun bulunması güzel şey doğrusu.

Papaz Hiristos Efendi eli açık bir zat olsa gerek. Ondan sonra akla gelmedik yerlerde Türk vatandaşlariyle karşılaştım.

Gelecek Hafta:

Bir Cehennemden Öteki Cehenneme!

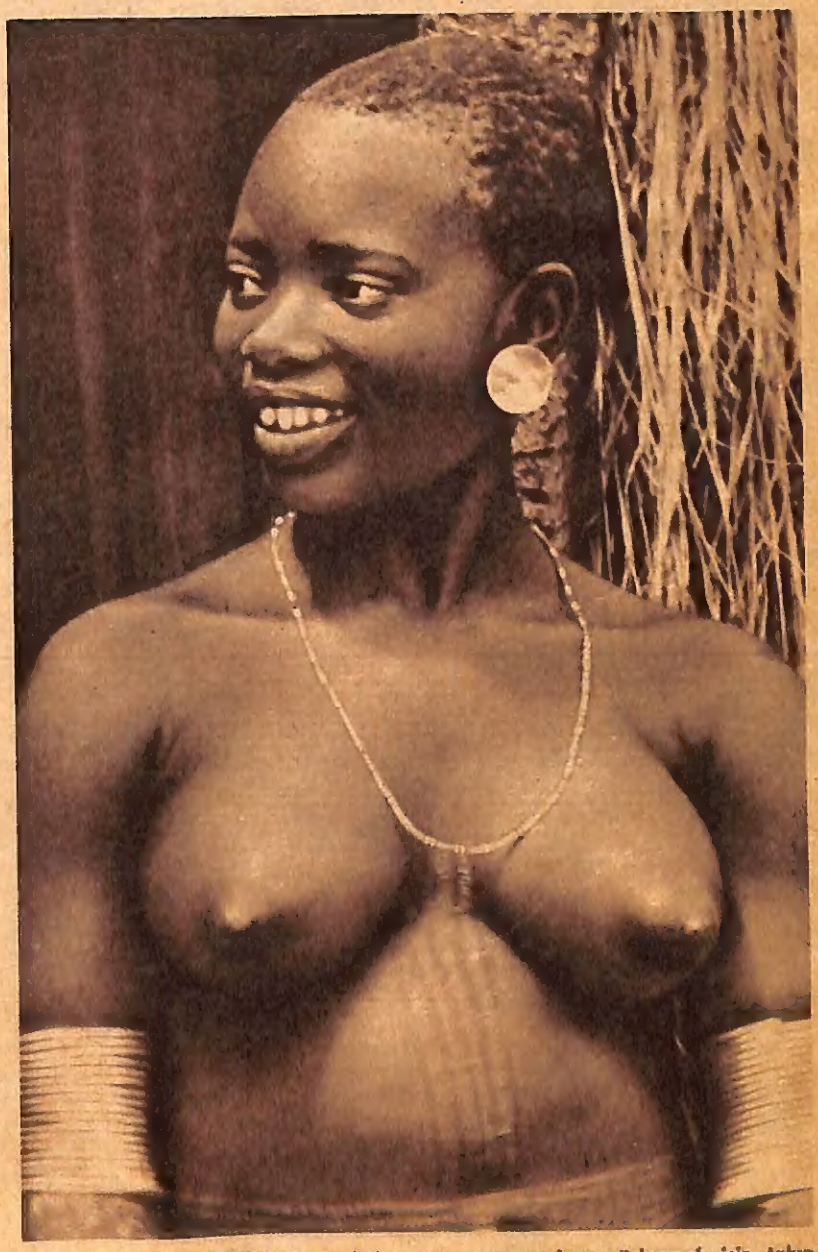

BEKAR — Birçok kabilelerin kadınları yalnız ve sadece süslenmek için takıp takıştırmazlar. Afrikada süsün bir mânası vardır. Evlenmek isteyen genç kızlar bunu süsleri ile belli ederler. Yukarıda evlenmek isteyen bir Grima güzeli...

Karpuz Kabuğu Artık Denize Düştü

Yaz mevsiminin en faydalı eğlencelerinden biri, belki de başlıcası denize girmektir. Sağlığı bakımından denize girmeğe mâni hali olmıyan herkes, denizden faydalanmalıdır. Temiz hava, güneş ve deniz suyu bize gayret ve neşe verir. Ama her işte olduğu gibi burada da dikkat edilmesi gereken bazı noktalar vardır. Denize gelişi güzel değil, tedbirli ve kararında girmek fayda sağlar...

DENIZ mevsiminin başlamasiyle, deniz banyolarının doğuracağı tehlikelere karşı belirli ve hazırlıklı olmanın da zamanı gelmiş demektir. Bilhassa mevsimin ilk banyolarında dikkatli davranmak sağlığımızı koruma bakımından yerinde bir tedbir olur. Denize başlamadan önce, sağlık bakımından denize girmeğe mâni bir halimiz olup olmadığını kontrol etmek lâzımdır. Eğer bir mâni varsa, ona göre tedbirli davranmak icab eder. Suya ilk girişte düşünülecek ikinci nokta, suyun sıcaklığıdır. Bu sıcaklık küçükler için 23 derece, büyükler için de 18 - 20 derecedir. Bundan daha aşağı suhunetteki bir su soğuk sayılır. Bu takdirde, suya vücudu alıştırarak girmek, üşüme veya rahatsızlık hissedar etmez sudan çıkıp giyinmek lâzımdır.

Birdenbire Suya Atlamayınız

Eğer çok alışık değilseniz, ilk girişte suya birden atlamayınız. Âni soğuğa ve tazyike karşı organizmanın ne reaksiyon göstereceğini bilmek lâzımdır. Suya dalmadan evvel tutulan nefes, deverana tesir eder, zira kan ciğerlerde toplanmış olur. Baş üzeri suya dalarken, soğuk suyun yapacağı şok tesiriyle dimağdaki kan deveranı da aksar. Böylece kan tazyikinde şiddetli bir düşme husule gelir, kalbin sol karıncığı normal çalışamaz, böylece bir senkop meydana çıkabilir. Bütün bunları hesaba katarak, alışık olmıyan kimselerin denize ilk girişte baş üzeri suya atlamamaları lâzımdır.

Uzun Güneş Banyosundan Sonra Birden Suya Girmeyiniz

Güneşte uzun zaman kalınca vücut sathındaki kan deveranı hızlanır, bu durum dimağı hafifçe uyuşturduğu gibi, organizmanın birçok reflekslerini de ağırlaştırır. Soğuk suyla birden temas edince, bu refleksler hemen vazife göremez. Fazla terleme de, vücut hararetinin nizamını bozacağı için, su içinde gene bir senkop beklenebilir. Şu halde çok uzun zaman güneşte yatınca birden soğuk suya girmek doğru değildir.

Yemek Üzerine Denize Girmeyin

Gerçi Anglosaksonlar ve yüzme şampiyonları yemek üzerine denize girmekte mahzur görmezler ama, klâsik hekimlikte dolu mide ile denize girmenin mahzurlu olduğuna öteden beri inanılmıştır. Bu da pek yersiz bir hesap değildir. Yiyecek ve içecek şeylerle mide dolu olduğu vakit, tansiyon yüksektir. Bu durumda soğuk suya girmekle uzak bir ihtimal de olsa bir beyin kanaması, yahut miyokard enfarktüsü tehlikesi zuhur edebilir. Yemekten sonra hiç değilse iki, üç saat geçmeden denize girmemek ihtiyatlı bir davranıştır.

Belirli Zamanlarda Denize Girmemeli

Birçok yüzücü kadınlar, belirli zamanlarını dikkate almadan denize girerlerse de, hekimlere göre, bu devrede denize girmek ihtiyatlı bir hareket olmaz. En ufak bir üşütme ciddi işler çıkarabilir. Esasen, her türlü yorgunluk bu zamanlarda zararlı sayılacağı için denize de girmemelidir.

Ürtiker Bir Tehlike İşaretidir.

Bir çok kimselerde soğuk suya karşı allerji vardır. Denize girip çıktıktan sonra kaşıntılar, küçük kabarcıklar görülüyorsa, organizmanın soğuk sudan hoşlanmadığına hükmedebiliriz. Bu gibi kimseler sıcak havaları kollamalı, sığ yerlerde banyo yapmalıdır. Soğuk suyun dokunduğuna delâlet eden başka belirtiler de zaman zaman görülebilir. Karında, bacak arkalarında ve kollarda kızarıklıklar veya fazla sıcaklık hissi, bel hizasında kaşınmalar, dumanlı görme, karında şişkinlik hissi, suya karşı çekingenlik gibi... Bu sonuncusu ruhi sebeplere dayanır. Bunlardan başka, nefes darlığı, saman nezlesi, egzama, ürtiker, iç bezelerin iyi vazife görmemesi, kan damarlarında spazm gibi nizamsızlıklar ve bozukluklar, vücutlarında herhangi bir sebeple iltihap olanlar denize girerken dikkatli davranmalıdırlar.

Çok faydalı ve zevkli bir meşgale olan denize girerken, daima sağlığınızı tehlikeye sokacak şeylerden kaçınmayı da ihmal etmemek lâzımdır.

Çocuk Felci ve Tüberküloz Bir Tehlike Olmaktan Çıkıyor

Çok yakın bir zamanda, çocuk felci'nden korunmak için, Sabin aşısı ile hazırlanmış birkaç karamelâ; veremden korunmak için de, Calmette-Guérin B.C.G. aşısı ile hazırlanmış bir külâh dondurma yemek kâfi gelecektir.

Fransa'nın Lyon şehrinde toplanmış bulunan on dört memleketin ilim adamları, çocuk felci ve tüberkülozdan korunmak için kullanılan aşılar hakkında karşılıklı fikir teatisinde bulunmuşlardır.

Ele alınan aşıların başında «Sabin aşısı» gelmiştir. Cincinnati'de Amerika'lı bir doktor tarafından keşfedilmiş olan aşı bu hekimin adiyle anılmaktadır.

Çocuk felci'nden korunmak için iki tip aşı vardır. Birincisi ölü virüs esasına göre hazırlanmakta ve vücuda enjeksiyonla verilmektedir. Bu tip aşı Amerika Birleşik Devletlerinde «Salk», Fransa'da «Lépine» aşısı adiyle anılmaktadır. İkinci tip, uyuşturulmuş virüsler esasına göre hazırlanan Dr. Sabin'in aşısıdır ve ağız yoliyle alınmaktadır.

Lyon toplantısına katılmış bulunan ilim adamları, Sabin - B.C.G. aşıları üzerinde bir araştırma çemiyeti kurmağa çalışmaktadırlar. Bu teşkilâtın kurulmasiyle, çocukların verem ve çocuk felci'nden korunması için bugünkünden çok daha geniş çapta faaliyete geçilecektir. İki hastalıktan da korunmak için ağız yoliyle verilecek ilâçların, çocuklar tarafından istekle alınabilmesi hususu ön plâna alınmıştır.

Profesör Sclumakov, ileri sürdüğü fikri daha şimdiden Rusya'da tatbik mevkiine koymuştur. Çocukların çok hoşuna giden ve çocuk felcinden koruyan bu ilâç Dr. Sabin aşısının karamelâ ile hazırlanmış şeklidir.

Profesör Bretey ise, veremden koruyacak olan B.C.G. aşısının dondurma ile hazırlanmasını teklif etmektedir.

HARRIET HUBBARD

Ayer

CLEANSING kremi cildinizi derinliğine temizler ve yumuşatır.

FORMULAYER gece kremi kurumuş cildler için bilhassa tavsiye edilir.

FORMULINE gündüz kremi makiyajınız için mükemmel bir fon de tendir.

İLANCILIK

İL 6579 - 28

Yıldızlar ve Benzerleri

Bir öğle üzeri Stockholm sokaklarında dolaşan

benziyen genç kızların resimlerini tesbit etmeye

GRACE KELLY Sarışın bir İsveçli kız. Henüz on dokuz yaşında. Gözlüğünün arkasından etrafı süzüyor. Bakışları aynen Grace Kelly'ninkine benziyor. Foto muhabiri onu bir açık hava kahvesinde yakalamış. Genç kız bir moda evinde kreatör olarak çalışmaktadır.

SAHİLDEKİ MAMIE VAN DOREN — 17 yaşındaki beyaza yakın sarılıkta saçlariyle diğer bir Stockholmlü kız. Deniz kenarında sandviçlerini yemekle meşgulken foto muhabirine poz veriyor. İlk bakışta Hollywood'lu sarışın yıldız Mamie Van Doren'e bir hayli benziyor.

SOPHIA STOCKHOLM'DE — İşte Sophia Loren'in bir benzeri. Öğle vakti vitrinleri seyreden genç kız 17 yaşında. Kendisi de benzerliğinin farkında olmalı ki biraz mağrur görünüyor.

DIANA DORS — Ulla Britt isimli 27 yaşındaki sarışın, İngiliz yıldızı Diana Dors'u hatırlatıyor. Şimdilik bir şirkette daktilo olarak çalışan genç kız bakarsınız ileride meşhur oluverir.

HABERLER

● **Geçenlerde 35 inci doğum yıl dönümünü kutlıyan Marilyn Monroe, eski kocaları Joe Di Maggio ve Arthur Miller'den iki buket çiçek alınca çok sevindi. Aynı günün akşamı Elizabeth Taylor'un doktoru Rex Kennamer, Marilyn için «The Traders Restaurant» da bir parti verdi.**

● **Elizabeth Taylor ve kocası Eddie Fisher ayrıca Gregory Peck ve karısı Veronique tatillerini Güney Fransada geçiriyorlar.**

● **Gina Lollobrigida «Lady L.» filmini çevirmek için Hollywood'a gitti.**

● **Audrey Hepburn «Ondine» filmi için çok para istediğinden, M.G.M. Stüdyoları onun yerine bu filimde genç Fransız yıldızı Yvette Mimieux'yü oynatmak istiyorlar.**

● **Carlton Heston ve ailesi Madrid'den Hollywood'daki evlerine dönebildiler. Heston İspanya'da «El Cid» filmini çevirmekteydi.**

● **Peyton Aşklarının yıldızı Diane Versi, Mike Hansman'la evlendi. Genç yıldız şimdi «The No Name Bar» (İsimsiz Bar» adlı filimde oynuyor.**

PIPER LAURIE

"Ben, **LÜKS** tuvalet sabununu kullanırım", diyor.

Zira, hakikî güzellik bakımı LÜKS tuvalet sabunu ile başlar.

LÜKS tuvalet sabununun sırrı köpüğündedir: bol, yumuşak, koyu bir köpük.

LÜKS Tuvalet Sabunu ile teniniz tertemiz olur. yüzünüzde bir rahatlık hissedersiniz ve bu tarawet uzun zaman devam eder.

LÜKS Tuvalet Sabunu en hassas ciltler için icat edilmiştir çünkü LÜKS'ün köpüğü sâf ve yumuşaktır. Ve LÜKS tuvalet sabununun nefis kokusu sayesinde yıkanmak o kadar zevkli olur ki...

LÜKS tuvalet sabunu yıldızların onda dokuzunun kullandığı sabundur.

İL 6111 - 29

Tatilinizi Memleketin Neresinde Geçirebilirsiniz

FOÇA

RÖPORTAJ: T. E. — FOTOĞRAFLAR: İNAL TENGİZMAN 7

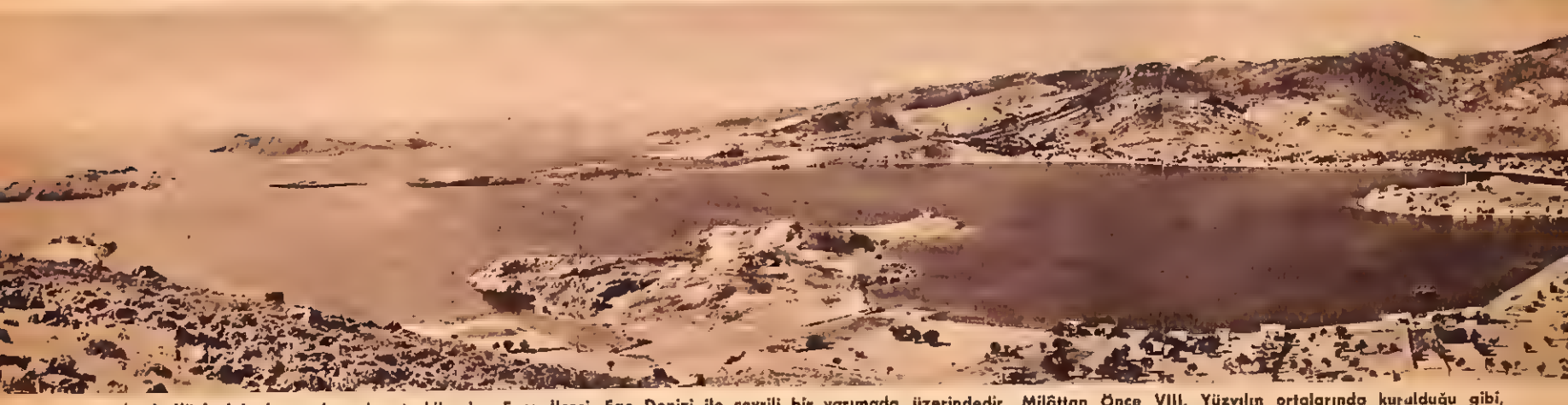

İzmir Körfezinin kuzey kanadını teşkil eden Foça ilçesi, Ege Denizi ile çevrili bir yarımada üzerindedir. Milâttan Önce VIII. Yüzyılın ortalarında kurulduğu gibi, Küçük Asya mitolojisinin de doğduğu yerdir. Ünlü şair Homeros, Odysseus adlı ölümsüz eserinde, yanda fotoğrafını gördüğünüz ebedî kayalıklardan bahseder. Orada Kalypso ve Siren'lerin büyüleyici seslerine kurban giden gemilerin bu kayalara çarpıp, çok korkunç soluğanlı ağızlarda nasıl yok olduklarını anlatır.

Eski Foça, zengin tarihi ve mitolojisi, lâcivert denizi, parlak güneşi, tabiatın verdiği cennet güzelliğiyle gidenleri tam huzura kavuşturacak emsalsiz bir yurt köşesidir.

İZMİR'de, yetkili bir kişi anlattı: İsrail Devleti Turizm Teşkilâtı Genel Müdürü ile, aynı teşkilâtın ileri gelenlerinden bir grup, memleketimiz davetlisi olarak Ege'nin turistik yerlerini gezerken, bir ara Efes'e de uğramışlar. Genel Müdür, Efes'i dolaştıktan sonra, Meryemana tapınağının bulunduğu tepede biraz durmuş. Yanında bulunan hükümetimiz temsilcisine rica etmiş:

— Lûtfen bana soğuk bir Coca-Cola alabileceğim bir yer gösterir misiniz?

Temsilci boynunu bükmüş. Cevap vermiş:

— Maalesef, ekselâns. Çünkü henüz burada, böyle şeyler bulundurucak bir tesis kuramadık.

İsrail Turizm Genel Müdürü ufku kucaklar gibi kollarını açmış:

— İşte... demiş. Bizim İsrail'in turistik bakımdan görülmeğe değer nesi var?... Hiçbir şeyi... Ama, orada size ikram edebileceği soğuk bir Coca-Colası var. Ne Napoli, ne Nis, hattâ ne Kapri... Hiçbirinde insanı büyüliyen bu cennet manzarayı, üstelik bu tabiî güzellik dekoru içinde birkaç tarih katını birden kucaklıyan böyle harikulâde Allah vergisi yerler göremezsiniz. Fakat turistik bölgelerin neresinde olursanız olunuz; içecek soğuk bir şey, iyi yol, gerçekten konforlu bir motel veya bir otel bulabilirsiniz. Turist yalnız tarih kalıntılarına ve manzarayı görmeye gelmez!...

İşte yabancı bir turizm uzmanının Ege turistik bölgesi hakkında, mâna bakımından çeşitli yönlerden değerlendirilecek dikkate değer bir notu.

Tatilinizi nerede geçirebilirsiniz? sorusunu cevaplandırmağa yarıyacak saha olarak tavsiye edilecek yerler denilebilir ki Batı Anadolunun bu kısmında, umumiyetle, Ege bölgesinde toplanmıştır. İzmir şehri ise, kesin olarak bir kolaylık ve hareket üssü kabul edilmelidir. Bu üsse en yakın turistik güzelliği az bilinen yerlerden biri de, Foça İlçesidir.

– Foça'ya nasıl gidilir?

İzmir Fuarı'nın 9 Eylûl kapısı yanındaki «Santral Garaj» hemen hemen Ege'nin turistik bölgelerine gidecek bütün otobüslerin toplandığı yerdir. Buradan günde 370 büyük vasıta belirli saatlerde, hiçbir aksaklığa meydan vermiyen bir nizam içinde çeşitli istikametlere hareket eder.

İzmir'le Foça arası 70 km. dir. Sizi götürecek otobüslerin Santral Garaj'dan hareket saatleri 7, 10, 12, 16'dır. Yolcu başına 3 lira alırlar (Yazın rekabet yüzünden 1,5 veya 2 liraya düşer). 70 km. lik yolun 43 km. si büyük asfalt yol olarak İzmir Körfezinin kuzey kıyısından dolaşıp, Bergama istikametinde gider. Türkeli'de yol ayrılır. Buradan 27 km. lik stablize bir yolla «Es-

PLÂJ — Kasabanın kanalizasyonu limana verilmediği için deniz berrak ve tertemizdir. Aşağıda fotoğrafını gördüğünüz 15 kabinelik plâj, sizi her bakımdan tatmin eder. Suyu, elektriği, bir de gazinosu var.

FOÇA'DAN NOTLAR

LOKANTA: Büyük çam ağaçlarının gölgelediği Belediyenin tam teşkilâtlı sahil gazinosunda kahvaltı ve yemek verilir. Bir kimse 1,5 - 2 lira ile iyi bir kahvaltı, 4 - 5 liraya da doyumluk bir öğle veya akşam yemeği yiyebilir. Ayrıca çeşitli meşrubat bulunur.

OTEL: Belediye bahçe ve gazinosunun içinde 10 odalı büyük bir otel hizmete girmiştir. Orta bir otel seviyesindeyse de, çok temizdir. Tek yataklı oda 5, iki yataklı odada bir yatak 4, üç yataklı odada bir yatak 3 liradır.

Akdenizin en lezzetli balıkları burada yataklanmıştır. Çeşitli deniz tarağı ve deniz kestanesi çok sayıda bulunur. Gazeteler gününde gelir. Av malzemesi, sandal, motorlu sandal bulmak mümkündür. Güzel bir dispanseri ve ambulânsı vardır. Foça'nın Ege'deki belli başlı turistik ve tarihî yerlere olan uzaklığı: Efes'ten 122 km., Gime'den 25, Bergama'dan 90, Truva'dan 217 km. dir.

ESKİ FOÇA İÇİN BİLGİ VE KOLAYLIK: Selçuk Dirim (Foçayı Severler Derneği Başkanı), Telefon: 9. Reha Midilli, Fabrikatör, Telefon: 9, Foça.

▲ **EVLER SİZİ BEKLİYOR** — Küçükdeniz diye adlandırılan koyda, kıyıyı süsliyen bu zarif ve kullanışlı evlerin bir mevsimlik kirası 500 - 800 lira arasındadır.

ki Foça»ya 3 saatte varmış olursunuz.

İzmir Turizm İl Temsilciliği, telefon: 37578 - 36385.

Not: Büyük kafilelerle gideceklere İzmir Santral Garaj Müdürlüğü, bir menfaat karşılığı olmaksızın her çeşit vasıtayı temin eder. Garaj Müdürü: Kemal Yıldırım, telefon: 22736, İzmir.

FOÇA: Otobüs Foça'ya yaklaştıkça iyodu ve tuzu bol denizin kokusunu alırsınız. Fakat Foça'yı karşıdan görmek mümkün olmaz. Küçük bir tepe Foça'yı perdeler. Yol sizi, tepenin tam üzerine getirdiği zaman, tabiat bir sürpriz yapar gibi, birdenbire Foça'yı karşınıza çıkarır. Kasabaya yaslanmış duran liman, üzeri renk cümbüşü, işli bir Çin yelpazesi gibi önünüzde açılır. 4 km. lik yer yer muntazam rıhtımı bulunan bir sahil caddesi, kasabanın batı kesimini boydan boya büyük kavisler çizerek denize sınır olur. İki katlı, kullanışlı, zarif, pırıl pırıl bir ev dizisi bütün kıyıyı süsler. Kuzeyde Mersin Burnu ile, güneyde Fener Burnu arasından, denize doğru bir dil gibi uzayan bir yarımadacığın üzerinde eski kale vardır. Bu kalenin alt yanındaki kısma «Büyükdeniz», üst yanındaki kısma da «Küçükdeniz» diye isim verirler. Bunların karşısında Foça Limanını Adalar Denizi'nin ortalığı karıştırıcı rüzgârlarından ve deli dalgalarından koruyup daima sessiz ve dalgasız bir liman haline getiren adacıklar sıralanmıştır. Bu adaların her biri kamp yeri ve plâj olarak emsalsiz kumsallara ve tabiat ananın dantel gibi işlediği, dünyada eşi olmıyan harikulâde manzaralı koylara sahiptir.

SAHİL GAZİNOSU — Kıyıda, büyük çam ağaçlarının gölgelediği bu gazinoda mevsimin en lezzetli balıklarını çok ucuza, taze taze yiyebilirsiniz... ▼

Hayat

BO

FOTOGRAF: KARL RUDOLPH

BORUM

Hayat

.UKEMMEL BİR YAZ İÇKİSİ

bir parça buz
bir dilim limon
ve
CINZANO
VERMUTU

T. B. B. 30 - 30

40 Yıl Bir Yastıkta

BU eski konak biçimi evde 40 yıldır saz çalınırdı. Önce mandolin, sonra sırayla akordeon, ud, bağlama, trompet, davul, keman, zurna, darbuka, tef, tanbur sesleri, bu evin âhengini her yıl değiştirmişti. Ancak, evde 40 yıldır değişmeyen, «evlilik âhengi» y-di. İbrahim Şahinbaşkan ile Fatma Şahinbaşkan'ın evlilikleri 42 nci yaşına basmıştı. Oğulları Celâl Şahinbaşkan (meşhur Celâl Şahin) ise 35 yaşındaydı. Fatma Hanım, saraydan bu eve gelin gelmişti. Müziğe karşı ilgi duyuyordu. Bir mandolin satın almış, eşinin evde bulunmadığı saatlerde, gavotlar, polkalar, tangolar çalarak, yalnızlığını unutmoğa çalışmıştı. Birkaç kere de, o günlerin sevilen parçalarını İbrahim Beye çalmak istemiş, fakat eşi:

— Bu gâvur çalgısı yerine ud çalmayı öğren de, güzel peşrevler, semailer geç, diyerek mandolinini dinlememişti.

İbrahim Bey, eşini alaturkacı yapamayınca, zevkini saz salonlarında çıkartmağa çalışmıştı. Öyle ki, piyasadaki sazların bir numaralı müşterisi olmuştu. Oğlu Celâl'i de, 14 - 15 yaşına gelince, saz salonlarına götürmeğe başlamıştı. Celâl, sazlara gide gide, müziğe, tiyatroya heves etmişti. Bu heves onu, her telden çalan bir sanatçı yapmıştı. Celâl monologlarını, müzikli taklidlerini evde hazırladığı, çoğuna da alaturka bir hava verdiği için, İbra-

42 Yılın Saadet

Saçlarınız için
bir güzellik formülü

43

Saçlarınızı kirlenmiş hissedar etmez başınızı hemen hususî Roja şampuan hülasası ile yıkayınız. Bununla yıkanan saçınız derhal ttiy gibi hafif ve ipek gibi yumuşak olur. Roja Şampuan hülasası saçları tertemiz yapmakla beraber saçların köklerini zedelemez.

ROJA
Şampuanı

İL 5463 - 31

MANDOLİN HİKÂYESİ — Fatma Hanım, koyu bir alaturkacı olan eşine çaldığı Batı müziği melodilerini 40 yıldır sevdirememiş. Gene çalıyor, İbrahim Bey gene zoraki dinliyor.

Tanınmış taklit sanatçımız Celâl Şahin'in anne ve babası evliliklerinin 42 nci yılına erişmişler. Fatma hanım, kocasının bıyıklarını 40 yıldır sevememiş, İbrahim Bey de, karısının Batı müziği melodilerine bir türlü alışamamış. Ama, «Nikâhta keramet vardır» sözü, onları mesut etmeğe yetmiş. Bu röportajda, 42 yıl bir yastıkta yaşamasını bilmiş Şahinbaşkan ailesinin saadet hikâyesini sunuyoruz.

Şarkısı

40 YILDAN İKİ HATIRA — Şahinbaşkan ailesinin 30 yıl önce çekilmiş bir fotoğrafları (yukarıda)... Karı koca oğulları Celâl Şahin ve ölen kızları Meziyet ile... Soldaki fotoğraf ise, son saadet hâtırası. Celâl Şahin anne ve babasiyle...

RÖPORTAJ: ORHAN TAHSİN — FOTOĞRAFLAR: EROL DERNEK

him Bey memnundur. Artık, saz salonlarına gitmiyor. Celâl Şahin evin bir odasına yığdığı 40'a yakın sazı, bir çengi kolu gibi, bir caz orkestrası gibi çalıyor. Fatma Hanımın mandolininin sesi, bu 40 çeşit saz arasında kayboluyor, Ibrahim Bey de bu «gâvur» sazına artık itiraz etmiyor.

Bu evde değişmeyen ikinci konu da «saygı». Fatma Hanım 42 yıl önce eşine «Ibrahim Bey» demişti. Hâlâ Ibrahim Bey diyor, «siz» siz konuşmuyordu... Otururken, konuşurken aralarında en aşağı bir metrelik mesafe bırakıyorlar. Bu mesafeyi ancak, Celâl Şahin aralarına girince, 50 santime indiriyorlar. Fatma Hanımın iyi bir saray, Ibrahim Beyin de kuvvetli bir asker eğitimi görmesinin, karşılıklı saygıda önemli yeri var... Sultan Murad'ın oğlu Selâhattin Efendi, Fatma Hanımın eniştesi oluyor. Haydarabad'a gelin giden Nilüfer de halasının kızı... Ibrahim Bey ise, subay. Çanakkale Savaşına katılmış, yaralanmış. Emekliye ayrıldıktan sonra, İstanbul Harb Malûlleri Cemiyeti Başkanlığını yapmış. 1919 yılında evlenmişler. Iki tarafın büyükleri bu evliliği istemiş, Fatma Hanım ile Ibrahim Beye de «evet» demek düşmüş. Fatma Hanım, önceleri evliliği yadırgamış, en küçük tartışmaları bile yememiş, içmemiş ailesine yetiştirmiş. Ama büyükleri tek cümlelik bir öğütle yetinmişler:

— Evine dön, kocanın sözünü dinle!...

Fatma Hanımın büyüklerine son şikâyeti şu olmuş:

— Kocamın bıyıklarını sevmiyorum. Ailesi «Bıyık erkeğin şanındandır» diyerek, bu yakınmaya da kulak asmamışlar. Tanrı, Fatma Hanımın duasını kabul etmiş. Birkaç gün sonra Ibrahim Beyin bıyıkları soba yakarken tutuşuvermiş. 15 yıl, karısının gönlü olsun diye, bıyıksız gezmiş. Ancak, bir gün babası «Annen'e benzedin, biraz da babana benze» deyince, yeniden bıyık bırakmış. Fatma Hanım da, kayınpederine benzeyen kocasının bıyıklarıyla uğraşmamış.

Ibrahim Bey hayatında mutfağa girmemiş. Evin iç işlerine karışmamış. Fatma Hanım kocasının bu huyunu çok seviyor:

— Erkek milleti ayak altında dolaşmamalı, diyor. Şimdi devir değişti, erkekler her işe burunlarını sokuyorlar ama, biz eski kafalıyız...

Ibrahim Bey de:

— Erkek erkekliğini bilmeli, kazak olmalı, diyor...

42 yıllık evlilikleri süresince, yıldönümlerinde, bayramlarda Ibrahim Bey eşine hiç hediye almamış. Bayramlarda para verir, ne istersen al, dermiş.

Fatma Hanım erken kalkıyor, geç yatıyor. Sabahları kahvaltıyı hazırlıyor, eşi uyanınca, sofrayı hazır buluyor... Ondan sonra, Ibrahim Bey işe gidiyor, Fatma Hanım sabahtan akşama kadar ev işleriyle uğraşıyor. Sinemayla, tiyatroyla arası pek iyi değil. Gerçi, kocası da götürmeyi düşünmemiş. Ibrahim Bey içkinin şiir yanını seviyor. Meze çeşitli, bol olacak. Tabiî, sofra düzeni Fatma Hanım'a düşüyor. Sonra radyoyu açıyor, bir iki alaturka şarkı da, içki sofrasının müzik çerezi oluyor. Eşinin yemeklerini önce beğenmezmiş. Tuzlu, dermiş, tuzsuz dermiş. Ama sonra ağzının tadı yerine gelmiş, «eline sağlık» demeğe başlamış.

Karı - kocanın sohbetleri ise, iki konunun dışına çıkmıyor. Ibrahim Bey, askerlik hâtıralarını anlatıyor. Fatma Hanım da, Celâl'in mürüvvetinden söz ediyor, «Arkadaşları çoluk - çocuk sahibi oldular. O hâlâ bekâr. Şöyle oğlumuz gibi güzel, boylu boslu bir kız bulsak da, düğünü yapsak» diyor. Sonra sohbet bitiyor. Erkek gazetesini açıyor, kadın da mutfağa giriyor...

Ibrahim Bey eşinin sabrını, ahlâkını, çalışkanlığını beğeniyor. Öteki de, kocasının eve düşkünlüğünü, elinin açıklığını anlata anlata bitiremiyor. Her ikisi de, mutluluğu «el yüz» güzelliğine değil de, «gönül» temizliğine bağlıyorlar. Fatma hanım yeni evlilere şu saadet reçetesini sunuyor:

— Birbirinizin küçük kusurlarını görmeyin... Çocuk sahibi olun ve ona bağlanın. Çocuk, en kuvvetli saadet zinciridir. Güzellik gelip geçicidir. Tazelik, güzellik en çok 20 yıl sürer. Iyi ahlâk ise, nikâh gününden ecel gününe kadar çatınızın altında yaşar. Çok ince eleyip, sık dokumayın!. Nikâhta keramet vardır, sözüne inanın!. 40 yılda belki çok şarkılar değişmiştir. Değişmeyen tek şarkı, bizim «Saadet şarkımız» dır. Ben hiç sevmediğim halde, mandolinle çıkarabildiğim kadar, «Bu akşam gün batarken gel - sakın geç kalma erken gel» şarkısını çalarım. Kocam, bu şarkının udla daha iyi çalındığını bilir, ama yine dinler.

Ibrahim Bey bıyıklı da, bıyıksız da olsa; Fatma Hanımın pişirdiği yemeğin dibi tutsa da, tutmasa da bu şarkı aynı makamdan çalar.

GÖNÜL POSTASI

KISMET DEĞİLMİŞ

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Bir kızla nişanlanmıştım. Onu çok seviyordum. Onun da beni sevdiğini zannediyordum. Tam evleneceğimiz sırada kızın bir başkasına yazdığı mektup elime geçti. Bu mektupta ona «sevgilim» diye hitab ediyordu. Derhal nişanı bozdum. Fakat kız beni sevdiğini söyliyerek evlenmemizde ısrar ediyor. Ne yapabilirim?»

Bozulmuş nişanı tekrar yenilemek, arada böyle bir can sıkıcı mesele olduğu için, size huzur vermiyecektir. Aranızda geçen sert münakaşadan sonra başka bir kısmet aramanızı tavsiye ederiz.

—

GÖNÜL RIZASI

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Ben iki seneden beri bir kızla tanıştım. Aramızda samimi bir sevgi vardı. Fakat son zamanlarda beni gördüğü yerde görmezlikten geliyor. Konuşmak istesem eski yakınlığı göstermiyor. Acaba bu durumda ben nasıl hareket etmeliyim?»

Demek ki aranız açılmış. Kızın gönlü yoksa boşuna peşinden koşmayınız. İyi şey gönül rızasiyle olur.

—

İŞ KARIŞMADAN

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Biz iki arkadaş aynı kızı seviyorduk. Arkadaşım kızı ailesinden istedi. Ret cevabı verdiler. Bu vaziyet karşısında ben de istesem acaba ne derler? Ne yapayım?»

Siz de bir kere isteyin ama, asıl mühim olan kızın fikridir. Kız eğer sizi tercih ediyorsa ailesini razı edebilir. Fakat arkadaşınızı tercih ediyorsa iş daha fazla karışır.

—

KÂFİ Mİ?

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Bir gün tramvayda tanıştığım bir gençle sonradan bir tesadüfle ahbap ve dost olduk. Dört, beş gün buluştuk. Çok iyi anlaştığımızı gördük. Fakat bu genç şimdi askere gitti. Acaba iki sene beklesem mi?»

İşte hayal diye buna derler. Dört, beş defa görüştüğünüz bir insanla evlenmeye kalkarsanız başınıza neler geleceğini kimse kestiremez. Size aileniz yardım etse daha iyi olacak.

—

MAHCUP OLMAMAK İÇİN

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Küçüklükten beri arkadaşım olan bir kızla samimiyetimiz ilerledi. Kızı büyüklerinden istedim. Katiyen razı olmadılar. Aradan bir müddet geçti. Bu sefer razı olduklarını bildirdiler Bizim taraf da pek gönüllü olmadan rıza gösterdi. Kızı seviyorum ama, şimdi ben karar veremiyorum. Babam gönülden «Evet» dememiştir. İleride bir geçimsizlik çıkarsa onlar «Demedik mi» diyecekler...»

Eğer hakikaten istiyorsanız evleniniz ve geçimsizlik çıkmamasına dikkat ediniz ki babanıza karşı mahcup olmak tehlikesi kalmasın!

—

GÜÇ İŞ

Okuyucularımızdan bayan E. E. G.'ye:

Durumunuz çok naziktir. On seneden fazla bir zaman her şeye katlandıktan sonra şimdi yeni bir yola girmek çok müşküldür. Kararınızı vermeden evvel meselenizi enine, boyuna düşünmelisiniz. Ümid ettiğinizi bulacağınıza biz pek ihtimal vermiyoruz. Ama kararı siz vereceksiniz

Verenica, Viola'ya bir az terbiyesizce baktı. Hiçbir şey söylemeden şapkasını çıkardı. Onu yerine oturttum, iklili tekrar başına giydirdim, bu defa renkli çalışmağa başladım.

Tam bir sessizlik içinde çalıştık. Saat dörtte çay geldi. Viola fincanlara çay koymak için yerinden kalktı. Ben de genç kıza, isterse kalkıp biraz hareket edebileceğini söyledim, tuvali kurumağa bıraktım.

Viola, Veronica'ya bir fincan çay ikram etti. Veronica istemedi, camlı kapının yanındaki bir eski sedire gidip oturdu.

Çay içildikten sonra Veronica'nın yanına gittim, rakseden Baküs için poz vermeği kabul edip etmiyeceğini sordum. Bir dakika kadar cevap alamadım. Veronica eski bir yastığın rengi atmış püskülünü çekiştirerek yere bakıyordu. Sualimi tekrarladım. Öfkeli, alçak bir sesle:

— O burada iken olmaz, dedi.

Çıkan Kısımların Özeti :

Bir aşk macerasına başlıyacağı genç, güzel Çinli Souzy'yi, kocasına ettiği yemine sadık kalarak Sitka'da bırakıp Alaskadan Londradaki atelyesine dönen ressam Trevor, hâkimlerin karşısında soyunan Phryné'yi tasvir eden tablosu için model olarak kuzini Viola'yı seçmiş; kusursuz vücuduna hayran kalarak da ona âşık olmuş, evlenme teklif etmiştir. Viola da Trevor'u sevmektedir. Ama, evlenmeyi kabul etmez; Trevor çalışamaz hale gelip tablonun yarım kalmak ihtimali belirince, onu sevdiğini ispat etmek durumuna düştüğünü hisseder. Kent Bölgesinde romantik bir kasabada bir

RENKLİ GE

YAZAN: VICTORIA CROSS — ÇEVİREN:

VIOLA, dalgın, cevap verdi:

— Bak, söyliyeyim. Bir kadın, bir erkeği seviyorsa, her türlü şekillere girmeyi, kâh şu kadın, kâh bu kadın olmayı o kadar ister ki! Sevdiği erkeği daima teshir etmek, eğlendirmek, tatmin etmek öylesine tek emelidir ki! Şekil değiştirmek mümkün olsa, ne güzel olurdu! Bir kadın güzel, sevimli, zeki, cazip, şirin, her şey olabilir. Ama değişemez, başka kadın olamaz!

— Senin değişmeni istemiyorum ki, dedim. Eğer birdenbire bir istihale geçirecek olsan üzülürüm. Çalıştırdığım modeller ne kadar güzel olursa olsun, sen daima en güzelleri olarak kalacaksın. Senin vücudun kadar mükemmel vücut bulunamaz.

Viola gülümsedi. Fakat yüzündeki dalgınlık ifadesi geçmedi.

Yemekten sonra atelyeye birlikte çıktık. Viola benim koltuğuma gömüldü. Biraz sonra kapı vuruldu. Veronica geldi. Fakat Viola'yı görünce yüzü değişti, eşikte durdu.

— Girin, dedim, kapıyı da örtün.

Viola şirin bir tebessümle ona bakıyordu. Elindeki taslağı kucağına bıraktı:

— Portrenizi seyrediyordum, dedi. O kadar nefis bir baş ki!...

Sesinin ahengi de, Veronica'nın bu sözü söylerken takındığı tavır da beni hayrete düşürdü. Can sıkıntısiyle:

— Saçma şey bu, dedim. Benim karşımda nasıl poz veriyorsanız, onun yanında da verebilirsiniz.

Veronica cevap vermedi, öfkeli öfkeli, püsküllle oynamağa devam etti. Sinirlenmiştim. Payladım:

— Bana vakit kaybettiriyorsunuz!

Veronica tekrar, aksi aksi:

— Onun yanında soyunamam, dedi.

Bu sefer Viola ayağa kalktı:

— Benim yanımda sıkılıyor, belli, dedi. Ben gideyim, mesele kendiliğinden halledilmiş olur.

Çıktı. Hemen Veronica'ya döndüm:

— İşte, dedim, Bayan Lansdala gitti. Sözümü dinleyip poz verecek misiniz, yoksa işi bırakıp gitmeği mi tercih edersiniz?

Çok canım sıkılmıştı. Kalbim hızlı hızlı çarpıyordu. Viola, atelyeye benim isteğimle gelmişti. Öğleden sonraki bütün işlerini terketmiş, belki hoş vakit geçirme imkânlarından nefsini mahrum etmişti. Halbuki bu terbiyesiz, bu küstah kız onu kovmuştu.

Nihayet Veronica yerinden kalktı, sessizce soyunmaya başladı. Bir, iki dakika sonra çıplak olarak yanıma geldiği zaman, omuzlarına dökülen gür

1961'İN GÜZEL ÇOCUKLARI

Şükran ve Nilgün Leblebici kardeşler - İstanbul

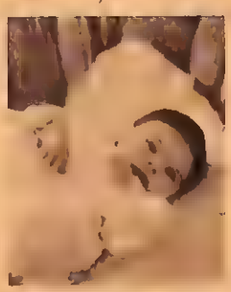

Çiğdem Önen - İstanbul

Gülây Sönmez - İstanbul

D. Durmuşoğlu - Tirebolu

Bülent Tınay - İzmir

Aydan Batur - Ankara

Aylâ Oymak - İstanbul

Sibel Acığlı - İstanbul

Erhan Özsu - İstanbul

Serpil ve Ayşe Sezer kardeşler - İstanbul

evin iki odasını kiralarlar. Baş başa kalmaktan ikisi de mesuttur. Bu arada Trevor, yakındaki ormanda, Violanın yarı çıplak resmini yapar; «Ormanın Ruhu» ismini verir. Bay ve Bayan Lansdale adiyle bir sene şurada, burada gezdikten sonra, Londraya dönerler. «Ormanın Ruhu» ndan başka, «Phryné» de tamamlanmış, iyi paralar karşılığında satılmıştır. Ayrıca, Viola bir operet bestelemiştir. Nisan ayında bir gün, Veronica Bernandini adında, 16 yaşlarında Romalı bir genç kız, Trevor'a modellik için müracaat eder. Ressam, Viola'nın da muvafakatini alarak, bu genç kızı karşısına oturtur, bir Baküs Rahibesi tasvirine başlar. Öğle üstü Veronica'ya saat 15'te gelmesini söyliyerek hemen Viola'nın yanına koşar. Resim ve Veronica hakkında konuşmaya başlarlar.

CELER

AMDI VAROĞLU 11

saçları ile, gençliğin bütün taravetine sahip körpe vücudu ile eşsiz bir Baküs kızıydı. Ama güzelliğine rağmen yüzünde, körpeliğine rağmen vücudunda Viola'nın zarifliği, Viola'nın asilliği yoktu. Ruha değil, sadece tene hitabeden bir güzeldi.

■

Haftalar geçip gidiyordu. Bütün gayretimle tabloya devam ediyordum. Viola kendini tamamiyle müziğe vermiş, piyanonun başından ayrılmıyor, temsil günü gitgide yaklaşan operetine çalışıyordu.

Akşamlarımız daima beraber geçiyordu. Haftanın iki gününü dostlarımıza ayırıyorduk.

Derken bir gün, bir şey oldu.

Dalgın, çalışıyordum. Birden, Baküs kızının sesini duydum:

— Bir parça kımıldıyabilir miyim?

Başımı kaldırdım, fırçamı elimden bıraktım:

— Hayhay! dedim.

Veronica başındaki iklili çıkardı, yanıma geldi, ben niyetini daha tahmine vakit bulamadan, kollarını boynuma doladı, dudaklarımdan öptü.

Dudaklarımı yakan bir buse idi bu. Fakat aynı zamanda beynimi saran bir öfke dalgası içinde yerimden fırladım, Veronica'yı omuzlarından yakalayıp geriye doğru ittim.

— Dur Trevor, dur, canımı yakıyorsun! diye bağırdı.

Gözleri dolmuştu. Ellerimi çektim. Omuzlarında derin, mor izler kalmıştı.

— Çık git, diye haykırdım. Giyin, çabuk git! Bugün artık çalışmıyorum.

Sandalyemi geri ittim, paletimi, fırçalarımı, yanı başımda duran masanın üstüne fırlattım.

Veronica sapsarı kesildi, geri geri gitti. O esnada onun yüz ve vücut güzelliğini, diyebilirim ki, gereği gibi ilk defa gördüm.

(Devamı gelecek sayıda)

İşte Cura'nın minik makinesiyle çekilmiş olan bir resim. Boyuna göre çektiği resim hiç de fena sayılmaz.

Cura hiç belli etmeden parmağındaki yüzüğe takılı makinesini kullanarak yanındakinin resmini çekiyor.

DÜNYANIN EN KÜÇÜK FOTOĞRAF MAKİNESİ

Dietrich Cura isimli bir Alman kimyageri, dünyanın en küçük fotoğraf makinesini imal etmeğe muvaffak olmuştur. Lufthansa havayolları laboratuvarlarında çalışan Cura, halen bu yaptığından da küçük bir makine imali üzerinde uğraşmaktadır. Şimdi ortaya çıkardığı fotoğraf makinesi 14 mm. genişlik ve 16 mm. uzunlukta olup iri bir yüzük üzerine takılabilmektedir. Adesesi 05 mm. liktir. 30 santimetre yakınlığa kadar rahatça resim çekmekte, çekilen resimler de 18 kere büyütülebilmektedir. Bu makineyi yaparken karşılaştığı en büyük zorluk, mekanizmayı yüzüğün içine yerleştirmek olmuştur. Bunu da halletmek için negatifleri küçük bir mahfaza içine yerleştirmiş, mahfazayı yüzüğün en alt kısmına oturtmuştur. Bu suretle üstteki bir yayla parmak arasında sıkışık durabilen filim, objektiften gelen ışığı hemen zaptetmektedir. Negatifleri, 35 mm. lik bir filimden kendi hususi aletleri ile yuvarlak biçimde kesip çıkartıyor. Filim değişirken de ya cep içinde veya ceket altında yüzük açılarak, bu iş çabucak bitirilebiliyor. Bu minik makine ile hem enstantane, hem de poz resimler çekmek mümkündür. Filmin yüzük içindeki makineye yerleştirilişi, çekilişi, çıkarılıp banyo edilişi sanıldığından çabuk yapılabilmektedir.

Minik makinenin negatifleri, 16 mm. lik normal filimden özel zımba ile tek tek kesilip çıkarılıyor.

Yüzük kolayca açılabiliyor. Deri bir pul üzerine filim yerleştirilip kapanıyor. Böylece makine hazırlanıyor.

Filmin yıkanması için iki tane içki kadehi kullanmak kâfidir. Bundan daha basiti de herhalde can sağlığı sayılır.

Neriman Köksal

«İlk filmimden 500 lira aldım. Son filmim olan Devlerin Öfkesi'nden ise elime 15 000 lira geçti. Şimdiye kadar 64 filim çevirdim.»

RÖPORTAJ: TURGUT ETİNGÜ — FOTOĞRAF: İNAL TENGİZMAN

Neriman Köksalın 6 kardeşi var. Herkesi hepsini en iyi şekilde o yetiştirmiş. Fotoğrafta en küçüğü ile görülüyor.

MIZANPLISI dikkatle yapılmış sarı saçlarla çevrili güzel başını oturduğu koltuğun gerisine dayadı:

— Sanki o çocukluk günlerini yaşıyan ben değilim. Hâfızamda kalanları buzlu bir cam arkasından seyredér gibiyim. Kolay mı ya, 22 yıl öncesinin hikâyesini tekrarlamak!... Babamı 20 günlük iken kaybettiğim için, öksüz büyüdüm. 10 - 12 yaşlarına geldiğim zaman, başımızda bir büyük korkusu olmadığı için serden geçti, kavgacı biri olmuştum. Feriköy İlkokulunu da o sırada bitirmiştim. Buna rağmen, kafamda hayatıma istikamet verecek bir düşünce yer etmemişti. Aylak, başı boş, günümü gün ediyordum. Çırçır dereleri sanki benimdi. Kuş tutuyordum. Bahçelere girip erik çalıyordum. Top oynuyordum. Bilya oynuyardım. Bilyada öylesine usta olmuştum ki, her akşam eve ceplerim irili ufaklı zıpzıp dolu dönerdim. Zavallı öğretmenlerim, üzerimi, oturduğum sıranın gözlerini arayıp, avuç avuç, torba torba bilyaları almaktan az zamanda usanç getirdiler. Sonunda da «Bu kız ıslah olmaz!» diye yakamı bıraktılar. Öylesine haşarı, ele avuca sığmaz bir şeydim. Mamafih en büyük zevkim, boyumca uçurtma yapıp, dağ, tepe uçurtmaktı. Kuyruklarına jilet de takar, diğer çocukların uçurtmalarını kestirmece yapardım. Her koparttığım uçurmanın, zafer çığlıklarım arasında, boşlukta döne döne kayıplara karışması, bana anlatılmaz bir zevk ve gurur verirdi. Evin erkeği, mahallenin de Erkek Fatması bendim... İşte böyle geçti benim çocukluğum. Sonra genç kızlık çağı başladı. Bir utanma geldi. Çocukken, mahallede emrimde hareket eden erkek çocuklardan bu defa ben kaçmaya başladım. 1948 yılında, Ayazpaşada oturuyorduk. Bazı akşamları Beyoğlu'nda gezerdim. İşte beyaz perdeye geçmeme bu gezilerden biri sebep oldu. Rejisör Çetin Karamanbey beni görmüş. O sırada bir filim de hazırlıyormuş. Zannedersem Refik Halit Karay'ın «Çete» si olacak. Orada Rus Prensesi Nina rolü için kendisine Slâv tipini andıracak sarışın bir kız lâzımmış. Bir vesile ile benim adımı öğrenince, evime ziyarete geldi. Teklifi yaptı. Ben, ne yalan söyliyeyim, artist olmaktan ziyade, bir prenses rolünde görüneceğim diye girdim bu işe!...

İlk filminin üzerinde bıraktığı tesirin ne olduğunu Neriman şöyle anlattı:

— Elime büyücek bir tabanca verdiler. Prova filimlerimi aldılar. Korkmadım diyemem. Düşünün bir defa, tırnakları manikürlü, son modaya göre giyinmiş, berberden yeni çıkmış, çıt kırıldım bir kızın elinde koskoca bir tabanca...

Şöhretli artistimiz ilk filmi ile son filminden aldığı ücreti, gene bütün açık kalbliliğiyle ortaya koymaktan çekinmedi:

— İlk filmimden 500 lira aldım. Son filmim olan «Devlerin Öfkesi» nden ise elime 15 000 lira geçti. Şimdiye kadar 64 filim çevirdim.

— Acaba, dedik, öteden beri hayalinizde yaşattığınız bazı şeyler var mı?... Meselâ şirin bir ev veya güzel bir arabaya sahib olmak gibi?...

— Tabiî... Bahçe içinde zarif bir evim olsun isterim. Bir çok da tavuğum, kedilerim olsun. Onları büyüteyim. Bu, benim genç kızlık günlerimden kalma en çok arzuladığım bir şey...

— Neleri seversiniz?

— Deniz sporlarını, piknik yapmayı, evime bol bol misafir kabul edip, onlarla konuşup şakalaşmayı çok severim. Bir de çok iskarpin alıp, çok elbise diktirmek de hoşlandığım şeyler arasındadır. Ayrıca, ev işlerine de meraklıyım.

Yemek mevzuunda düşüncesini öğrenmek istedik.

— Acı biberli kuru fasulye ile zeytinyağlı barbunya fasulyesini çok iyi pişirdiğimi söylerler. Görüyorsunuz ya, velinimet efendimizi unutmuş değiliz.

Ideal bir erkekle ilgili düşüncesi şu:

— Ideal bir erkek veya kadın yoktur. Benim tasavvur ettiğim erkek ne uzun, ne orta, ne kısa, ne sarışın, ne esmerdir. Kafa ve gönül bakımından kendime en uygun bulduğum erkek, benim için ideal erkektir. Öyle erkekler var ki uzun boylu, geniş omuzlu, kız gibi güzel değildir ama, pırıl pırıl, altın gibi kalbe sahiptir. Ruhen asîl, anlayışlı, kadına nazik davranan erkeği daima tercih ederim.

Neriman en çok kahverengi ile gri ve siyah renkleri seviyor.

— Bunlar, diyor, ağır ve ciddî renklerdir ama, beğendiğim renkler bunlar. Frapan renkleri sevmem. Yalnız şekil bakımından değişik görünmeyi isterim.

Aldığı mektupların içinde dikkatini en çok çeken şeyin ne olduğunu sorduk.

— Aman... dedi. Mektuplardan ziyade, geçende başıma bir iş geldi. Efendim, günlerden bir gündü. Çat kapı, açtım. Bıyıklı, zülüflü, vıcık vıcık briyantinli saçları alnı üzerinde top olmuş, esmer, zayıf bir delikanlı. Elinde, jelâtine sarılmış üç, beş karanfil. Ne istediğini sordum. Ne dese beğenirsiniz? «Aman abla, beni sen istetmedin mi? Artist yapacağını bana yazmışsın ya?!... Dükkânı satıp savdım. İşte geldim...» Sonradan anlaşıldı. Bu gelen, Adanalı, sâfça bir delikanlıymış. Oralı arkadaşlarından biri bir azizlik yapmış. Benim ağzımdan ve benim imzamla bir davet mektubu yazmış. Güya bu mektubumla ben, artist yapmak için onu acele İstanbul'a çağırıyormuşum!... Emin olun, bu artistlik hastasını atlatıncaya kadar akla karayı seçtim.

Filim çevirmenin hiç de kolay olmadığını Neriman, başından geçen şu olayla anlattı:

— «Devlerin Öfkesi» ni çeviriyorduk. Bana hakiki kurşun dolu bir Tomson makinalı tüfeği verdiler. Arkasından da: «Aman dikkat... Geri teper!... Çarparsa bir yerini kırar!... Şakası yok...» gibi bir sürü kocaman lâflar ettiler. Bu kadar nasihate bakınca insanın, demek bu işin dalgınlığa gelir tarafı yok, diyeceği tabiîdir. Kendimi öyle sıkmışım ki, inan olsun tam bir hafta şu iki kolum kastılıp kaldı. Çok sıkıntı çektim.

Beyaz perdenin yıldızı, sanatı ile ilgili düşüncelerini şöyle özetliyor:

— Ciddî bir iş. Hiç şakaya gelmiyor. Eğer insanda bu işe bir yatkınlık yoksa, sanatkâr değilse, işin içinde çok çabuk kaybolur, gider...

NERİMAN KÖKSAL

Aile saadetinin yolu

Reklâm Moran A - 337

mutbaktan geçer

Sıhhat kaynağı Ufa lezizdir

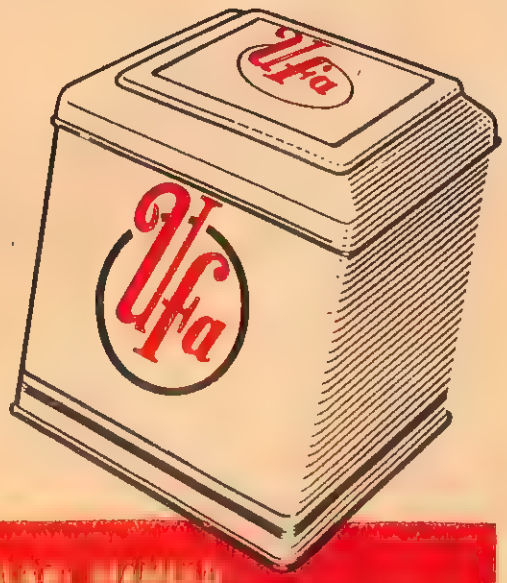

T. B. B. 77 - 32

TÜRYAĞ FABRİKALARI ANONİM

GENÇLER İÇİN YAZ KIYAFETLERİ

PARİS MUHABİRİMİZ GÜLGÜN ÜSTÜNDAĞ GÖNDERİYOR

Bu yaz
en çok, az
garnitürlü
pamuk saten
veya
dantelden
elbiseler
tercih

BRIGITTE DE CANNES — Beneksiz poplin robun üzerine beyaz dantel aplike edilmiştir. Sade ve zariftir.

1 - BRIGITTE DE CANNES — Pamuk dantelden bu yazlık genç kız elbisesinin aralarından siyah kadife kurdelâ geçirilmiştir.

2 - JOPPY — Siyah üzerine beyaz benekli pamuk satenden eteği volanla çevrilmiş dekolte rob.

3 - BRIGITTE DE CANNES — Makine ile işlenmiş beyaz batistten şirin bir parti elbisesi.

4 - LOUIS FERAUD — Beyaz üzerine gül demetleri emprime bu pamuk linon elbisenin üst eteği dört ayrı parçadandır.

5 - JOPPY — Lâcivert pamuk linondan bu sade ve orijinal robun garnitürü beyazla işlenmiş fisto ve çiçeklidir. Genç kızlar için son derece uygundur.

İtalyadan dönen bir dostum dedi ki,
..hemen şeye koştuk..Spageti yemeğe..
Fakat azizim sana birşey söyleyeyim,bizde makarna sanayii çok ilerlemiş...
İstanbulda yediğim makarnanın tadını hatırladım Nefis! benim ne kadar yemek seçtiğimi bilirsin şu Spagetiyi'de çok tutarım Nuh'un Ankara Makarnası ile yapılırsa Çünki **Nuh'un**

ANKARA MAKARNASI

Makarnaların en alâsı

ANKARA Makarna Un ve İrmik Fabrikaları
Nuh Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi
İstanbul Tel : 22 10 72 Ankara Tel : 11 23 95

Radar Reklam

T. B. B. 26340 - 33

Nefis meze, temiz servis, taze balık ve istakoz

YENİ MEHTAP PENDİK

Restoran'da

T. B. B. 79 - 34

A - 335 Reklâm Merkezi

ATA SÖZLERİ NEREDEN GELİYOR BİLİYOR MUSUNUZ?

YAZAN: BESİM ATALAY

AZ SADAKA ÇOK BELÂ DEFEDER

Birkaç arkadaş meyhanede çakıştırıp dururken bir dilenci gelerek: «Az sadaka çok belâ defeder» diye yapışır. Bir türlü ayrılmaz. İçlerinden birisi on para vererek dilenciyi savar ve arkadaşlarına: «İşte belâyı savdık» der.

■

ABAYI YAKMAK

Eskiden Doğu memleketlerinde şöyle bir gelenek varmış: Bir kimse bir kıza veya bir kadına gönül verir de alamazsa, sırtındaki abayı ateşler, sevgilisinin evinin önünde döne döne yakarmış. Bazı yerlerde de başına bir hasır alarak döne döne yakarmış. İşte abayı yakmak sözü buradan kalmış. O zamanlarda giyim, kuşam şimdiki gibi değilmiş. Ceket ve palto yerine uzunca bir üstlük giyerlermiş.

■

ANCA BERABER KANCA BERABER

Eski Türklerde, kan kardeşliği göreneği varmış. Birbiriyle kan kardeşi olmak istiyen iki genç sol kollarından bir damar açarak bir tasa bir miktar kan akıtırlar, bu kana kımız katarak içerlermiş. Bundan sonra o iki genç ölene değin kan kardeşi sayılırmış. Bu söz çok eski zamanlardan kalmış. Fakat biraz şeklini değiştirmiştir. Sözün aslı, «Antça beraber, kanca beraber» olsa gerektir. And içmek, sözü de buradan kalmıştır.

■

AÇ DOYURMAK GÜÇ OLUR

Derebeylerinden birisi, bir adama kızmış. Adamcağızı çırılçıplak soydurarak bir ağaca bağlatmış ve vücuduna pekmez sürdürmüş. Yüzlerce sinek ve arı adamın başına toplanmış. Adamcağız binbir acı içerisinde kıvranır dururmuş. Birkaç gün sonra oradan bir köylü geçiyormuş, zavallı adamın sineklerini kovmak istemiş. Adamcağız: «Sakın yapma, bu sinekler birkaç günden beri epeyce doydular, zararları azaldı. Sen bunları kovarsan yerlerine aç sinekler gelir, aç doyurmak güç olur. Yapma» demiş...

■

ALTINDAN ÇAPANOĞLU ÇIKAR

Vaktiyle Yozgatta Çapanoğlu adında bir derebeyi varmış, astığı astık, kestiği kestikmiş, hükümet falan tanımazmış, gözüne kestirdiği han, hamam ve tarla gibi kıymetli bir mülk olursa, ya sahibini korkutarak elinden alırmış, ya da mal sahibi aleyhinde bir dâva açtırır, yıllarca adamı sürükler, canından bezdirirmiş. Ağanın emriyle, bir gün, aslı faslı olmadığı halde, başka bir adam bir çiftlik sahibi aleyhine büyük bir alacak dâvası açmış, düzme senet çıkarmış. Zavallı çiftlik sahibi, bir vekile başvurarak dâvanın kaybettirilmesi ricasında bulunmuş, vekil: «Bu dâvanın altından Çapanoğlu çıkar, ben bu işi başaramam» demiş...

Hayatın Hikâyesi

Bir Tesadüf Meselesi

YAZAN: A. WARREN — ÇEVİREN: ADNAN ERİM

EĞER Henry Barker kumar oynamasaydı, bu cinayeti işlemiyecekti!...

Barker'in tam on dakika vakti vardı. Fakat karnı da çok açtı. Bir şey yemeden trene binemezdi. Hemen yakındaki lokantalardan birine koştu:

— Çabuk bana bir şey getirin!...

Garsonlar yanına yaklaştılar:

— Ne emredersiniz mösyö?...

Gayet acele cevap verdi:

— Çabuk! Çabuk! Bir şey!... On dakika vaktim var!...

Hemen bir tabak etli yemek getirdiler. Barker etrafına bakınmadan tabağı bitirdi. Garsonlar bir tabak yemek daha getirmişlerdi. Ne olduğuna dikkat etmeden onu da midesine indirdi. Sonra cebinden bir onluk çıkararak masanın üzerine fırlattı:

— Üstünü dönüşte alırım!

Kapıdan fırladı. Trenin kalkmasına iki dakika vardı. Bütün hiziyle ileri atıldı. Gara girdi. Son vagona yetişinceye kadar koştu, koştu... Nihayet son vagonun hizasına geldi, lokomotifin tekerlekleri dönmeye başlamıştı. Biraz daha koştu. Vagonun basamağına atladı. Tren memurlarının «Atlama! Atlama» sedaları arasında kendini yukarı çekti. Vagona girdi. Derin bir nefes aldı:

— Hele şükür! Zorla şu trene yetiştim ya!...

Elindeki çantasını koltuğuna sıkıştırdı. Öbür vagona geçti. Her yer doluydu. Birkaç vagon daha değiştirdi. Tenha bir kompartıman buldu. Yolcusu sadece bir kişiydi.

Barker, insanlardan kaçan bir adam değildi. Tenha yerlerde oturmayı sevmezdi. Kompartımanda kendi kendine sıkılacağını düşünerek, tek yolcunun karşısına geçip oturdu.

Beş, on dakika ikisi de pencereden dışarısını seyrettiler. Nihayet Barker tabakasından bir sigara çıkardı, yaktı. Bir tane de karşısındaki yolcuya uzattı. Ahbap oldular. Önce dereden tepeden konuştular. Sonra birbirlerinin hangi işlerle meşgul olduklarını, ne tarafta oturduklarını sordular. Yolların uzunluğundan şikâyet ettiler. O kadar konuştukları halde yol bir türlü bitmiyordu. Daha yarısına bile gelmemişlerdi.

Vakit geçirmek için ne yapalım diye düşünürlerken Barker birdenbire cebindeki iskambilleri hatırladı. Neşeyle bağırdı:

— Can sıkıntısını defedecek bir şey buldum... Bende iskambil var. Siz oyun bilir misiniz?

Yol arkadaşının da yüzü iyice gülmüştü:

— Bilmez olur muyum!

— Öyleyse oynıyalım!

— Oynıyalım!...

Barker hemen iskambilleri çıkardı. Saydı. Tamamdı. Sonra karıştırdı:

— Altmış altı oynıyalım!

Yeni arkadaşı razı oldu. Oynamağa başladılar. Fakat kupkuru oynamak heyecanlı olmuyordu. Ortaya karşılıklı para koydular.

Oyun gittikçe kızışıyor, Barker boyuna kazanıyordu! Önce az parayla başlıyan oyunda miktar yavaş yavaş çoğalmağa başlamıştı. Şimdi Barker'in önünde küçük bir para tepeciği meydana gelmişti.

Birdenbire Barker önündeki bütün paraları ileri sürdü:

— Bu seferki oyuna bütün sermayemle giriyorum!

Arkadaşı sesini çıkarmadı. Barker'in dediğini kabul etti.

Oyun gene hararetle devam etti. Lâkin Barkerin ansızın talihi dönmüştü. Bir el bile alamadıkça hiddetinden köpürüyordu. Oyun bitti. Barker bütün kazancını bir anda kaybetti!

Artık gidecekleri yere az kalmıştı. Fakat Barker berabere kalmak istemiyordu. Cüzdanından bir onluk çıkardı, tekrar oyuna başladı. Gene kaybetti. İki misliyle bir daha oynadı. Gene kazanamadı! Sinirleri fena halde bozulmuştu:

— Son olarak üç mislini koyuyorum!... diye bağırdı.

Oyuna başladı. Bütün dikkatiyle oynuyordu. Lâkin bir türlü el gelmiyordu. Deli gibi olmuştu. Kazanmak istedikçe kaybediyordu! Oyun bitti. Barker gene kazanamadı.

Son üç oyunda cüzdanındaki bütün parayı kaybetmişti.

Alnında biriken terleri silerek yerinden doğruldu:

— Bana bak arkadaş, dedi, ben oyunu kaybettim. Kazandığını da sana verdim. Bu senin hakkındır!... Fakat, ben hiç parasız kaldım! Halbuki ben bu parayı birisine götürüyordum. Şimdi on parasız oraya nasıl giderim?... Sen mademki halden anlar bir adamsın, bu parayı gene bana ver. Sana borcum olsun... Bir gün öderim. Yalnız bugün gideceğim yere parasız gitmiyeyim!...

Adam bu sözleri duyunca omuzlarını kaldırdı:

— Öyle şey olmaz! Biz oyun oynadık. Sen kaybettin. Ben kazandım. Şu halde paralar benimdir! Sana on para vermem!

— Canım, ben sana paramı geri ver, demiyorum! Sadece borç ver, diyorum. Sonra sana borcumu öderim. Yalnız bugün parasız gitmek istemiyorum!

— Veremem!... Bak ben kaybederken hiç kızıyor muydum?!...

Barker'in gittikçe hiddeti artıyordu. Adamın karşısına dikildi:

— Sen şu parayı geri verecek misin?

— Hayır, vermiyeceğim!

— Sonra fena olacak, ama!...

— Ne olacakmış?

— Şimdi görürsün!

Birdenbire adamın üstüne atıldı. Yere yuvarlandılar. Boğuşmağa başladılar. Yabancı çok kuvvetliydi. Barker yenileceğini anladı. Cebinden çakısını çıkardı. Adamın neresine gelirse saplamağa başladı.

Kavga kanlı bir şekil almış, Barker en sonunda üste çıkmıştı. Kızgınlıktan kararmış olan gözü bir şey görmüyordu. Çakıyı birkaç defa daha şiddetle indirdi. Yerden kalktı.

Adam ölmüştü. Derhal ceplerini araştırdı. Ne kadar para bulduysa aldı. Sonra ne yapacağını düşündü. Cesedi olduğu gibi bırakamazdı. Pencereden atmağa karar verdi. Önce adamın kolundaki saati bir saat geri aldı. Zaten kavgada kırılarak durmuştu. Böylece polisi aldatacaktı. Bir saat evvelki trenden atılmış sanacaklardı. Sonra kollarından tutarak sürükledi. Kapıdan çıkardı. Kimsenin görmediğine iyice emin olunca dışarı fırlattı...

Ertesi sabah Henry Barker daireye gitmek üzere trene bindi. Her sabah bu trenle giderdi. Arkadaşlarını bulmak için birkaç vagon değiştirdi. Nihayet her günkü üç arkadaşını bir köşede gördü. Onlar da Barker'i bekliyorlardı.

— Vay Barker, gel bakalım, şuraya otur!

Yanlarında bir de yabancı vardı. Arkadaşlarından biri yabancıyı takdim etti:

— Sivil polislerimizden Mister King...

Beşi birden karşılıklı oturdular. Her sabah daireye gidinceye kadar iskambil oynarlardı. İçlerinden biri:

— Haydi Barker, şu iskambillerini çıkar! dedi.

Barker alışkanlıkla hemen elini cebine attı. Kâğıtları çıkardı. Arkadaşı önce kâğıtları saydı:

— Bunlardan bir tane eksik Barker! dedi.

Barker şaşaladı:

— Hangisi eksik?

— Kupanın birlisi!

— Tuhaf! Belki cebimde kalmıştır...

Ceplerini aradı. Yoktu.

— Acaba evde mi unuttum?

Fakat evde iskambilleri hiç cebinden çıkarmamıştı!

O sırada Mister King cebinden bir kupa beyi çıkarmıştı. Minderin üzerine attı:

— Kaybolan iskambil herhalde bu olacak baylar, dedi.

Hepsi kartı dikkatle gözden geçirdiler. Hakikaten bu, Barker'in iskambil kâğıtlarının cinsindendi! Barker birdenbire sarardı. Arkadaşları birbirlerine bakıştılar. Mister King yerinden kalktı:

— Müsaadenizle bayım, dedi, bu hareketim yeni arkadaşlığımıza uymaz ama, sizi tevkif etmeğe mecburum. Çünkü bu kupa beyi dün akşam öldürülüp trenden atılan adamın üstünde bulunmuştur...

Barker sesini çıkarmadı. Bileklerini kelepçelere uzattı...

Demek ki dün akşamki adam hile yapıp kupa beyini sakladığı için mütemadiyen kazanmıştı. Bu da Barker'i katil etmişti...

Evet, eğer Henry Barker kumar oynamasaydı, bu cinayeti işlemiyecekti.

Bu yaz
en çok, az
garnitürlü
pamuk saten
veya
dantelden
elbiseler
tavsiye

BRIGITTE DE CANNES — Beneklı poplin robun üzerine beyaz dantel aplike yapılmıştır. Sade ve zariftir.

1 - BRIGITTE DE CANNES — Pamuk dantelden bu yazlık genç kız elbisesinin aralarından siyah kadife kurdelâ geçirilmiştir.

2 - JOPPY — Siyah üzerine beyaz benekli pamuk satenden eteği volanla çevrilmiş dekolte rob.

3 - BRIGITTE DE CANNES — Makine ile işlenmiş beyaz batistten şirin bir parti elbisesi.

4 - LOUIS FERAUD — Beyaz üzerine gül demetleri emprime bu pamuk linon elbisenin üst eteği dört ayrı parçadandır.

5 - JOPPY — Lâcivert pamuk linondan bu sade ve orijinal robun garnitürü beyazla işlenmiş fisto ve çiçeklidir. Genç kızlar için son derece uygundur.

İtalyadan dönen bir dostum dedi ki,
..hemen şeye koştuk..Spageti yemeğe..
Fakat azizim sana birşey söyleyeyim,bizde makarna sanayii çok ilerlemiş...
İstanbulda yediğim makarnanın tadını hatırladım Nefis! benim ne kadar yemek seçtiğimi bilirsin şu Spagetiyi'de çok tutarım Nuh'un Ankara Makarnası ile yapılırsa Çünki **Nuh'un**

ANKARA MAKARNASI

Makarnaların en alâsı

ANKARA Makarna Un ve İrmik Fabrikaları
Nuh Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi
İstanbul Tel: 22.10.72 Ankara Tel: 11.23.95

Doğan Reklam

T. B. B. 26340 - 33

Nefis meze, temiz servis, taze balık ve istakoz

YENİ MEHTAP PENDİK

Restoran'da

T. B. B. 79 - 34

A - 335 Reklam Matbaası

YAVAŞ YAVAŞ YÜRÜRLERKEN YAŞLI KADININ GÖZÜ KORİDORUN KENARINDAKİ YAKIŞIKLI ADAMA TAKILDI. KIZI FRANCIE DE İKİ GÜN ÖNCE AYNI ADAMI PLÂJDA GÖRMÜŞTÜ.

— Ama... konuşuyorsun?

BAHİS KONUSU YAKIŞIKLI ADAM JOHN ROBIE'DEN BAŞKA KİMSE DEĞİLDİ. ROBIE SESSİZCE PEŞLERİNE TAKILDI.

BİRAZ SONRA HEP BİRLİKTE RULET MASASININ ETRAFINA TOPLANMIŞLARDI. ROBIE BİR ARALIK FIRSAT BULDU, ELİNDEKİ 10 BİN FRANKLIK FİŞİ KADININ ÖNÜNE DÜŞÜRÜR GİBİ YAPTI. SONRA KİBARCA ÖZÜR DİLEDİ. BU ESNADA KADIN ROBIE'YE GÜLÜMSEMİŞ, ADAM DA AYNI ŞEKİLDE MUKABELE ETMİŞTİ.

ROBIE ON DAKİKA SONRA YAŞLI KADINLA BİR ŞARAP ŞİŞESİNİN BAŞINA 40 YILLIK AHBAPMIŞ GİBİ OTURMUŞTU.

— Şu anda kocam da burada olsaydı hayli eğlenirdi doğrusu... Ona kalırsa Kapri'de, Saint Moritz'de, Florida'da gezip hayatın tadını çıkaran insanlar delilerdir. Her ne ise Mr. Burns... Memleketiniz neresi sizin?

ROBIE KENDİSİNİ BURNS ADI İLE TANITMIŞTI.

Oregon'luyum.

— Kocam da Teksas'lı idi... Üzerinde yaşadığı dünyanın kıymetini hiç bilmezdi... Küçük bir çiftliği vardı...

GENÇ KIZ ZAMAN ZAMAN GÖZLERİNİ ANNESİNE DİKİYOR VE SÖYLEDİĞİ SÖZLERİN KİMSEYİ İLGİLENDİRMEYİP SADECE CAN SIKACAĞINI ANLATMAK İSTİYORDU. AMA, BAYAN STEVENS ORALI DEĞİLDİ.

... Zavallının küçücük de bir evi vardı... Sefil denilecek bir hayat sürüyorduk... Zavallı, gezip dolaştığı toprakların altında milyonlar kıymetinde petrol bulunduğundan habersizmiş.

Mr. Burns, bana kereste taciri olduğunuzu söylediniz ama, kereste tacirlerinin kadınlarla ilgilenmediklerini bilmezdim doğrusu. Baksanıza kızım saatlerdir yanınızda oturuyor, ne bi kompliman yaptınız ne de başınızı çevirip baktınız...

FRANCIE SİNİRLENMEYE BAŞLAMIŞTI.

ROBIE İSE EĞLENCELİ BİR TAVIRLA KONUŞUYORDU:

Çok...

— Belki biraz mübalâğa ediyorsunuz ama, pırıl pırıl bir insan oldu son zamanlarda.

MADAM STEVENS NİHAYET SUSMAYA RAZI OLDU VE KALKTILAR.

ERTESİ SABAH SAAT ONA DOĞRU Mr. HUGHSON İLE BAYAN STEVENS OTURMUŞLAR, GECE CEREYAN EDEN HÂDİSEDEN BAHSEDİYORLARDI. GECE YARISINDAN SONRA TANINMIŞ BİRİSİNİN MÜCEVHERLERİ DAHA ÇALINMIŞTI.

(Devamı gelecek sayıda

CEMİYET HABERLERİ

Büyük Türk şairi Yahya Kemal Beyatlı'nın şahsi eşya ve elyazısı ile şiirlerinin toplanmasından meydana getirilmiş bulunan müzenin açılış merasimi geçenlerde yapılmıştır.

Mayıs ayı içinde Aksaray Ebe ve Hemşire Okulu'nun ananevi «İç Pilâv» günü tertiplendi. Fotoğraf, bu leziz pilâvı yiyen ve ayran içen davetlilerden bir kısmını gösteriyor.

T.H.K. nun «İstanbulu havadan gördünüz mü?» programı bu sene de 11 - 21 haziran tarihleri arasında yapılmış; filo her gün arzu eden vatandaşları uçakları ile dolaştırmıştır. Fotoğraflarda filo Fenerbahçe üzerinde uçarken ve kurumun başkanı Nazan Sertoğlu bir davetliyi uçağa yerleştirirken görülüyor. Uçuşlar çok rağbet bulmuştur.

Rejisör Max Meinecke idaresinde İ. B. Konservatuvarı Tiyatro Bölümünün tatbik ekibi tarafından Molière'in «Mösyö De Pourceaugnac» adlı eseri başarı ile temsil edildi.

Devlet Konservatuvarı Bale Bölümü öğrencileri tarafından bir müddet önce Ankarada Üçüncü Tiyatroda bir resital verilmiştir. Fotoğraflarda başbalerin Meriç Sümen, Giselle balesinde ve temsilden sonra Milli Eğitim Bakanı Ahmet Tahtakılıç tarafından tebrik edilirken görülüyor. Resital bilhassa sanat severler ve ilgililerce takdir kazandı.

Ders yılının sona ermesi münasebetiyle geçenlerde Mahmutpaşa İlkokulunda bir sergi açıldı. Fotoğraf 5/A sınıfı öğrencilerinin hazırladığı bu sergiyi gösteriyor.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

22 haziran'dan 28 haziran'a kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Bu hafta sizin için pek hareketli geçmiyecek. Bir yenilik beklemeyin. Normal yaşayışınıza devam edin. Büyük teşebbüslere, tehlikeli hamlelere girişmeyin. Yıldızınız size yol gösterecek.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Sağlığınızdaki küçük bir aksama sizi telâşa düşürmüş. Boş yere korku çekiyorsunuz. Bu durum tamamen düzelecek. Size bunu telkin edenler olduğu halde, inanmıyorsunuz. İyimser olun.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Bugünlerde çok dikkatli davranmanız lâzım. Gönül işleriniz sizi çeşitli istikametlere sürükliyebilir. Karşınızdakilerin hislerini ve durumunu da hesaba katarak kesin kararınızı verin.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Satürn gezegeni talihinizin yolunu değiştirmeğe başlamış. Bugüne kadar hep aynı hava içinde devam eden hayatınızda çok yakında bir değişiklik göreceksiniz. Durumunuz ferahlıyacak.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

İş hayatınızda bir yükselme bekliyebilirsiniz. Hiç ummadığınız bir şahıstan fayda göreceksiniz. Yalnız sağlığınıza dikkat etmeniz gerek. Kendinizi fazla ihmal etmişsiniz. Böyle yapmayın.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÜL

Bütün başarısızlığınızın sebebi tembellik. Daha canlı, daha çalışkan olmazsanız, içinde bulunduğunuz sıkıntıları başınızdan atamazsınız. Şansınız açık, istikbaliniz iyi, yalnız çok çalışınız.

TERAZİ BURCU
23 EYLÜL - 22 EKİM

Bugünlerde bir şey satın almak durumiyle karşılaşacaksınız. Neticede çok istediğiniz bu şey sizin olacak. Bazan imkânsız gibi görünen işlerde yıldızınız size yardım eder. Bu da öyle.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Bir haber bekliyorsunuz. Biraz daha sabırlı olunuz. Haber gerçi gecikiyor ama, istediğinizden ve beklediğinizden çok daha iyi neticeler alacaksınız. Fakat daha yapılacak işler var. Bekleyin.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Venüs gezegeni size bir seyahat hazırlıyor. Ummadığınız bir vesile sizi kısa bir yola gönderecek. Bu seyahatin maddi faydaları bütün ailenizin yüzünü güldürecek kadar verimli olacak.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Boğa Burcuna bağlı bir kimse ile aranızda küçük bir kırgınlık var. Sizi çok seven bu insana sebepsiz yere gücenmişsiniz. İyi düşünürseniz ona haksız davrandığınızı anlıyacaksınız.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Talihiniz dönmüş, yüzünüz artık gülmeğe başlıyacak. İstikbaliniz aydınlık. Yalnız bu sevinçle hislerinize kapılıp delice teşebbüslere girişmeyin, sonra şansınızı kendi elinizle bozarsınız.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Size candan bağlı bir insanı habersiz bırakmışsınız. Ona karşı ilginiz fazla ama, siz bunu farkетmiyorsunuz. Kalbinizi yoklayın, Habersiz bıraktığınız insana olan yakınlığınızı anlarsınız.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Malatyadan Bay Nuri Aytop'a:

1944 senesinin 20 haziran günü salı'ya raslamıştır. İslâm kelimesinin lûgat mânası «Tanrının birliğine inanma ve bütün iman şartlarına uyma» demektir. Müsliman «İslâm olan» demektir.

■

Ankaradan Bay N. Yalçın'a:

Karikatür için daha fazla çalışmanız lâzım.

■

İzmirden Bay Velittin Ünal'a:

İsminizin aslı Veliyüddin'dir. Fakat birçok isimlerde böyle kısaltma yapıyorlar. Bu ismin anlamı «Din ermişi» dir. Adaşlarınız arasında bulunan Şeyhülislâm ve hattat Veliyüddin Efendi, I. Abdülhamit zamanında yaşamıştır. Beyazıt'ta bir kütüphanesi vardır. Çırpıcı civarında bir çeşme yaptırdığı için at koşularının yapıldığı o civara «Veliefendi» denir.

■

İzmirden Bay İ. Möröy'e:

11 kardeş, 23 yeğen ve 5 çocukla bir resminizi çektirirseniz Hayat mecmuasında neşrederiz. Bir ana ve bir babadan böyle kalabalık bir aile grupunun teşekkülü nadirdir. Ama Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı ancak sağ olsalardı anne ve babanıza bir madalya verirdi. Cümlenizi tebrik eder, sıhhatli ömürler dileriz.

■

Antakyadan Bay Nevzat Yüce'ye:

Modayı bayanlar takibediyor, erkek elbise modelleri vermiyoruz.

■

İzmirli bayan okuyucumuza:

Tipiniz şişmansa, yani buna istidadınız varsa şişmanlamanın önüne geçemezsiniz. Hareketli bir kız olunuz, gıdanız için bir hekimden tavsiye alınız. Bir müddet jimnastiğe devam eder de sonradan terkederseniz birdenbire çok kilo alırsınız. Filim yıldızlarımızdan bahsediyoruz. «Çile bülbülüm» şarkısını radyodan takibederek yazabilirsiniz.

■

Kozan'dan Bay Atilla Saraçlar'a:

Hayat mecmuasındaki bilmeceleri halledenlere bir ikramiye verilmiyor. Mecmuanızı kesmeyiniz. Selâmlar.

ATATÜRK KÖŞESİ **Mardin - Kızıltepe 117. Seyyar Jandarma Alayı II. Tabur mensupları mecmuamızın orta sahifelerinden aldıkları Atatürk portreleri ile hazırladıkları Atatürk Köşesi'nin resmini bize yolladılar. Bu güzel fotoğrafı neşrederek, okuyucularımıza selâm ve sevgilerini de iletmemizi istiyorlar...**

Ankaradan Bay N. Çağlar'a:

Bilmecenizde tersten okunan çok kelime var. Tarihe malolmamış, kıymetli zevatın isimlerinin de bilmecede kullanılması doğru değildir. Bilâlıhabeş kelimesi de eksiktir. Habeşî olması lâzım.

■

Pertekten Bay S. B. ye:

Soyadının anlamını bilmek herhalde lâzımdır ama soyadları alınırken buna dikkat edilmemiş, eklemeler yapılmıştır. Bargün kelimesinin belki mahalli bir anlamı vardır, fakat eğlence yeri olan bar kelimesiyle ilgili değildir. Bar Türkçede «hal, izin, mahsul, ruhsat» gibi anlamlara gelir. Bara «gayri münbit» demektir. Bargu kelimesi de «ganimet» anlamındadır. İsminiz belki bu son kelimeye bir ek yapılmak suretiyle meydana gelmiştir. Hayat mecmuasında şiir neşredemiyoruz.

■

Emniyet Eczanesinden mektup yazan okuyucumuza:

Hayat mecmuasının yazı ve resimleri okuyucu isteklerine ve ihtiyaçlarına göre ayarlanmaktadır. Siz de mecmuanızda neler görmek ve okumak istediğinizi belirtiniz. Hayatın bir resim ve aktüalite mecmuası olduğunu da unutmayınız.

Ankaradan Bayan A. Keresteci'ye:

13 ocak 1945, pazartesi; 5 eylül 1953, pazar gününe raslamıştır.

■

Merzifondan Bay Aziz Söylemez'e:

Selmin ismi Arapçadır, selâmet ve sıhhat ifade eder.

■

Ankaradan Bay T. H. ya:

Adını sorduğunuz bayan Türktür.

■

Ankaradan bayan okuyucumuza:

1,55 boy bir bayan için pek kısa sayılmaz. 18 yaşınızda olduğunuza göre iki, üç santim daha uzarsınız. Boy uzatmak için müsbet bir netice vermiş tavsiye ve çare bilmiyoruz. Yüzmenin faydalı olduğunu söylüyorlar. Üzülmeyiniz.

■

Gemlikten İ. H. S. ye:

Prostat ekseriya yaşlı erkeklerde görülür. Memleketimizde bilhassa genç yaşta bu rahatsızlığa uğrayanların ameliyatla tedavisi pek kolaydır. Basur hastalığı ayrı bir mevzudur. Cinsî iktidara engel olan daha ziyade prostat rahatsızlığıdır, doğrudan doğruya ilgilidir. Sıkılmayınız, bir operatörden tavsiye alınız.

BİLMECE

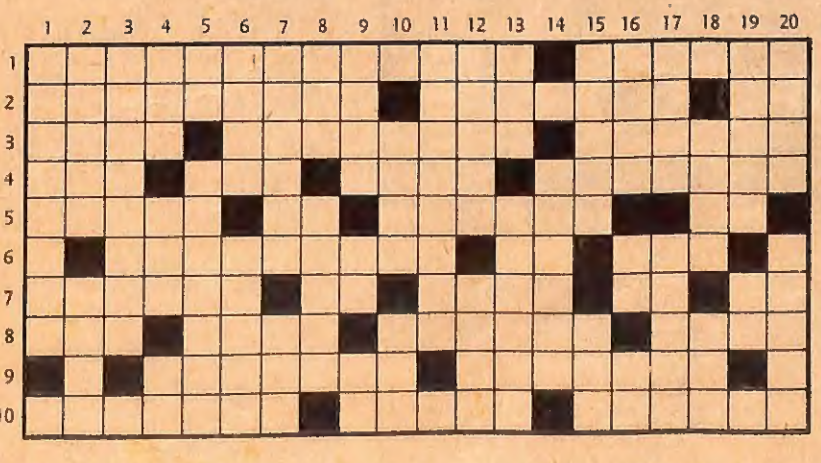

SOLDAN SAĞA: 1: İllerimizden biri - Gelir getiren binalar. 2: Uygarlık - Gece deniz suyunda görülen parıltılar - Alfabenin son harfi. 3: Tasdik sözü - Daha çok toptan iş yapan terzihane - Ululuk. 4: Tersi deniz ölçüsü - Pencerelere konan şeffaf madde - Kumaşları ve gömlekleri katı tutan bir madde - Tunanın Demirkapı Boğazı üzerinde bir ada. 5: Büyükçe - İkinci derecede şef - Sınama - Nota. 6: Cerihadar eden - Tersi duman kiri - Kör. - 7: Açıktan açığa anlamında eski bir deyim - Nota - Asri baş örtüsü - Uzak işaret - Bırakılan eser. 8: Lezzet - İri portakalı ile meşhur bir Akdeniz limanı - Tamir eden - Nerede anlamına gelen bir soru. 9: Savaşta ele geçirilen malzeme - Pek ucuz - 10: Sağlamlık - Batı müziğinde kullanılan bir terim - Harabe anlamına gelir.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Operasyon. 2: Çağ - Bir kumaş cinsi. 3: İnsanlık. 4: Fulû değil - Ruh kuşu - Kuş ağzının yarısı. 5: Lahza - Akım. 6: Yivli çivi - Atalardan beri gelen âdet. 7: Kaliteli eşya - Ara bozan söz. 8: Tersi saç hastalığı - Asri sucuk. 9: Çevik - Hayret ünlemi - Rüzgâra emir. 10: Kadınların uyduğu giyim havası - Bir binek aracının kısa adı. 11: Törpülenen. 12: Odanın üst kısmı - Lâtife. 13: İki tane bir - Tutsaklık. 14: Deniz paşası. 15: Hazır - Yeni anlamında eski bir kelime. 16: İpek böceğinin yaptığı - Binek hayvanı - Geometri terimi. 17: Karadenizde iç deniz - Marifetli. 18: Dört ayaklı büyük eşyalardan - Fasıla. 19: Dünyanın kurulduğu zamandan beri anlamında eski bir kelime - Vahşi hayvanı. 20: Çocuk emziği - Çanakkale vilâyetinin ilç

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

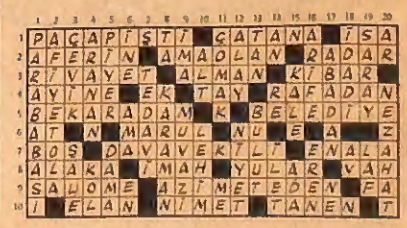

…LAR: 9

…OR KONSTANTİN'İ …EDEN RUYA

…URAL SAMANCIGİL

lerle ruyanın korkunçluğunu bertaraf edebilirdi.

Nereden buldularsa buldular, zamanın meşhur falcılarından olduğu söylenen birini saraya getirdiler. Bu, Çingene güzeli

Falcı kadın, soğukkanlılığını bozmadan, bir kitabın sayfalarını karıştırıyor da cevap veriyormuşçasına devam etti:

— Kızınızı öldürmek istiyen biri görülüyor... Bir insan mı desem, bir hay-

Güzel Prensesin rahatça yaşıyabileceği kule yapıldı. Genç ve zarif kız az bir maiyetle buraya nakledildi. İzinsiz hiç kimsenin girip, çıkmaması için de katî bir yasak kondu.

İmparatorun sevgili ve sadık muhafızı, Prensesin içten âşıkı genç subay bu neticeden son derece müteessir olmuştu. Onu görememek ne kadar acı ise, unutulmak da o nispette bir felâket olacaktı:

«Küçük bir hediye her şeyi halleder...» diye düşündü, çabucak en nâdide çiçeklerden bir buket yaptırdı. İtimad ettiği kimselerden birine verip, yolladı. Karşılığında Prenses de bir hediye ile teşekkürlerini bildirdi.

Genç subay bir müddet sonra ikinci hediyesini yolladığı vakit, aldığı cevaptan korktu... Gönderilen buketten zehirli bir yılan çıkmış, oracıkta Prensesi sokuvermişti. Gelen adam:

— Prenses acı ve korkudan kıvranıyor!... sözünü belki üç defa tekrarladı.

Delikanlı bir müddet acı haberin tesiri altında kaldıktan sonra, ok hızıyle fırladı, denize doğru koştu. Vasıta arayıp, geç kalmaktansa, yüzerek geçmeği uygun bulmuştu. Zira yetişemez, kızı kurtaramazsa, başından ve sevgilisinden olması muhakkaktı.

Sahile iner inmez soyundu, Marmara'nın mavi sularına atıldı... Dalgalarla,